

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2026 r. poz. 68) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) po pkt 3a dodaje się pkt 3aa w brzmieniu:

„3aa) biomasa leśna – biomasę leśną w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;”,

b) po pkt 4d dodaje pkt 4e w brzmieniu:

„4e) ciepło odpadowe i chłód odpadowy - ciepło odpadowe i chłód odpadowy w rozumieniu art. 3 pkt 20i ustawy - Prawo energetyczne;”,

c) w pkt 7a po wyrazach „uniemożliwiająca jego przemysłowe wykorzystanie,” dodaje

„z wyłączeniem pniaków i korzeni stanowiących biomasę leśną,”,

d) po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:

„7b) drewno przemysłowe okrągłe - drewno pozyskane w stanie okrągłym lub zbliżonym do okrągłego, w szczególności kłody tartaczne, kłody skrawane oraz sortymenty drewna w formie okrągłej lub rozszczepionej przeznaczone do przetwórstwa przemysłowego, z wyjątkiem drewna, którego cechy, w

¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylającą dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (Dz. Urz. UE L 2023/2413 z 31.10.2023).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z 21 grudnia 2000 r, o dozorze technicznym, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków, ustawę z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią, ustawę z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków, ustawę z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej, ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, ustawę z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, ustawę z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, ustawę z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, ustawę z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu oraz ustawę z dnia 17 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw.

szczególności gatunek, wymiary, prostoliniowość lub gęstość sęków, czynią je nieprzydatnym do zastosowań przemysłowych;”

- e) po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:
 - „9a) energia dyfuzji – energię o charakterze nieantropogenicznym powstałą w wyniku różnicy w stężeniu soli pomiędzy dwoma płynami, w szczególności pomiędzy wodą słodką a wodą słoną;”
 - f) po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:
 - „12a) innowacyjna technologia instalacji odnawialnego źródła energii – technologię wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych, która ulepsza przynajmniej jeden z parametrów użytkowych lub technicznych najnowocześniejszych, porównywalnych technologii wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych lub umożliwia wykorzystanie do wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych technologii nieskomercjalizowanej lub charakteryzującej się wysokim ryzykiem eksploatacji;”
 - g) po pkt 16 dodaje się pkt 16a w brzmieniu:
 - „16a) linia bezpośrednia – linię bezpośrednią w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy – Prawo energetyczne;”
 - h) w pkt 22 po wyrazach „energię hydrotermalną,” dodaje się wyrazy „energię dyfuzji;”
 - i) po pkt 22a dodaje się pkt 22b w brzmieniu:
 - „22b) operator rejestru gwarancji pochodzenia - podmiot zarządzający i administrujący rejestrem gwarancji pochodzenia oraz przetwarzający informacje na potrzeby realizacji zadań wykonywanych za pośrednictwem tego rejestru;”
 - j) po pkt 29a dodaje się pkt 29aa w brzmieniu:
 - „29aa) rejestr gwarancji pochodzenia - system teleinformatyczny w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) służący do realizacji ustawowo określonych działań związanych z wydawaniem, dzieleniem, uznawaniem, obrotem i umarzaniem gwarancji pochodzenia oraz rejestracji gwarancji pochodzenia;”
- 2) w art. 25 po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:
 - „3b) wykorzystywać do wytworzenia energii elektrycznej z biogazu rolniczego wyłącznie biogaz rolniczy;”

3) art. 28 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dyrektor Generalny KOWR przekazuje Prezesowi URE oraz operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, informację o:

- 1) wpisie, zmianie wpisu oraz o wykreśleniu wytwórcy biogazu rolniczego z rejestru wytwórców biogazu rolniczego, w terminie 7 dni od dnia dokonania wpisu, zmiany lub wykreślenia;
- 2) decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1, art. 31a, decyzji w sprawie nałożenia kary, o której mowa w art. 168 pkt 23a oraz decyzji, o której mowa w art. 23a ust. 2 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu, a także informację o dacie, w której dana decyzja stała się ostateczna, w terminie 7 dni od dnia pozyskania informacji o uzyskaniu przez tę decyzję ostatecznego charakteru.”;

4) w art. 30:

a) w ust. 1:

- w pkt 4 przed wyrazem „naruszenia” dodaje się wyraz „rażącego”,
- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) rażącego naruszenia warunku określonego w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) dodaje się ust. 4-5 w brzmieniu:

„4. Dyrektor Generalny KOWR, w decyzji wydanej z powodu rażącego naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 25 pkt 3, 3a lub 3b, lub rażącego naruszenia warunku określonego w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu, wskazuje okres występowania tego naruszenia, przy czym w przypadku braku możliwości ustalenia konkretnego okresu występowania naruszenia, przyjmuje się, że naruszenie miało miejsce w całym okresie objętym kontrolą.

5. Przez rażące naruszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, rozumie się kolejne naruszenie tego samego rodzaju.”;

5) w art. 31:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dyrektor Generalny KOWR wykreśla wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego z rejestru wytwórców biogazu rolniczego w przypadku, gdy decyzja, o której mowa w art. 30 ust. 1, stała się ostateczna.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1, z powodu rażącego naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 25 pkt 3, 3a lub 3b lub warunku określonego w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu, instalacja odnawialnego źródła energii służąca do wykonywania działalności gospodarczej objętej decyzją może ponownie służyć wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wykreślenia wytwórcy z rejestru na podstawie wydania tej decyzji.”;

6) w art. 31a po wyrazie „KOWR” dodaje się wyrazy „,w drodze decyzji,”;

7) po art. 31a dodaje się art. 31b w brzmieniu:

„Art. 31b. 1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w:

- 1) art. 23a ust. 2 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu,
- 2) art. 30 ust. 1, wydanej z powodu rażącego naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 25 pkt 3, 3a, 3b lub rażącego naruszenia warunku określonego w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu,
- 3) art. 31a,
- 4) art. 169, w sprawie nałożenia kary, o której mowa w art. 168 pkt 23a – ujemne saldo, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, otrzymane przez wytwórcę odpowiednio w okresie naruszenia, o którym mowa w tej decyzji albo od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 31a, uznaje się za nienależne i podlega zwrotowi do operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od momentu jego otrzymania.

2. Jeżeli w decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1 lub w decyzji, o której mowa w art. 23b ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu, lub w decyzji w sprawie nałożenia

kary, o której mowa w art. 168 pkt 23a, nie określono dziennej daty trwania naruszenia, to ujemne saldo uznaje się za otrzymane nienależnie w całym okresie objętym kontrolą będącej podstawą wydania tej decyzji.”;

8) w art. 33:

a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku stwierdzenia możliwości występowania naruszeń wykraczających poza wcześniej wskazany zakres i okres objęty kontrolą, zmiana zakresu i okresu kontroli wymaga każdorazowo wydania odrębnego upoważnienia oraz wskazania nowego przewidywanego terminu zakończenia kontroli.”,

b) w ust. 6 wyrazy „2-5” zastępuje się wyrazami „2-5a”;

9) w art. 44 w ust. 3 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania wyłącznie energii elektrycznej - wykorzystano biomasę leśną, z wyjątkiem energii elektrycznej wytworzonej:

a) z zastosowaniem technologii wychwytywania i składowania CO₂ w instalacji zgodnej z wymogami określonymi w art. 129 ust. 4, lub

b) w regionie, który wskazano w terytorialnym planie sprawiedliwej transformacji zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1056 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiającego Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji ze względu na zależność tego regionu od stałych paliw kopalnych w instalacji zgodnej z wymogami określonymi w art. 129 ust. 4.”;

10) w art. 45 w ust. 2 w pkt 7 w treści oświadczenia w pkt 1 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania wyłącznie energii elektrycznej - biomasy leśnej, z wyjątkiem energii elektrycznej wytworzonej:

– z zastosowaniem technologii wychwytywania i składowania CO₂ w instalacji zgodnej z wymogami określonymi w art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, lub

– w regionie, który wskazano w terytorialnym planie sprawiedliwej transformacji zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1056 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiającego Fundusz na rzecz

Sprawiedliwej Transformacji ze względu na zależność tego regionu od stałych paliw kopalnych w instalacji zgodnej z wymogami zawartymi w art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii”;

11) w art. 70a:

a) ust. 2¹ otrzymuje brzmienie:

„2¹. Wymogu posiadania wyodrębnionego zespołu urządzeń służących do wyprowadzania mocy wyłącznie z danej instalacji do sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 1f ustawy- Prawo energetyczne, przy czym w takim przypadku sprzedaży, o której mowa w ust. 1, można dokonać wyłącznie wówczas gdy w jednym miejscu przyłączenia do sieci przyłączone lub planowane do przyłączenia są wyłącznie instalacje odnawialnego źródła energii.”,

b) ust. 2³ otrzymuje brzmienie:

„2³. W przypadku, o którym mowa w ust. 2¹, każdą z instalacji odnawialnego źródła energii przyłączoną do sieci wyposaża się, przed układem pomiarowo – rozliczeniowym zainstalowanym w miejscu przyłączenia do sieci, w układ pomiarowo-rozliczeniowy rejestrujący ilości energii elektrycznej wyprowadzonej wyłącznie z tej instalacji. Przepis art. 92 ust. 11 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do każdej instalacji odnawialnego źródła energii.”,

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, wytwarzających tę energię w instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania wyłącznie energii elektrycznej, wykorzystujących biomasę leśną, z wyjątkiem energii elektrycznej wytworzonej:

a) z zastosowaniem technologii wychwytywania i składowania CO₂ w instalacji zgodnej z wymogami określonymi w art. 129 ust. 4, lub

b) w regionie, który wskazano w terytorialnym planie sprawiedliwej transformacji zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1056 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiającego Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji ze względu na zależność tego regionu od stałych paliw kopalnych w instalacji zgodnej z wymogami określonymi w art. 129 ust. 4.”;

12) w art. 70b:

- a) w ust. 3 w pkt 6 w treści oświadczenia w lit. a dodaje się tiret piąte w brzmieniu:
„– w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania wyłącznie energii elektrycznej - biomasa leśna, z wyjątkiem energii elektrycznej wytwarzanej:
– z zastosowaniem technologii wychwytywania i składowania CO₂ w instalacji zgodnej z wymogami określonymi w art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, lub
– w regionie, który wskazano w terytorialnym planie sprawiedliwej transformacji zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1056 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiającego Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji ze względu na zależność tego regionu od stałych paliw kopalnych w instalacji zgodnej z wymogami określonymi w art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”,
- b) w ust. 4 w pkt 4 na końcu kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonej lub planowanej do przyłączenia w trybie, o którym mowa w art. 7 ust. 1f ustawy - Prawo energetyczne - kopię porozumienia, o którym mowa w art. 7 ust. 3de pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne.”,
- c) w ust. 6 dwukrotnie po użytych w różnych przypadkach wyrazach „gwarancja bankowa” dodaje się użyte w odpowiednim przypadku wyrazy „lub ubezpieczeniowa”;
- 13) w art. 70ba w ust. 2 w pkt 6, w art. 78 w ust. 3 i 4, w art. 79a w ust. 2 w pkt 6, w art. 81 w ust. 4a oraz w art. 83a w ust. 2 pkt 2 po wyrazach „gwarancję bankową” dodaje się wyrazy „lub ubezpieczeniową”;
- 14) w art. 71:
a) ust. 1b otrzymuje brzmienie:
„1b. Wymogu posiadania wyodrębnionego zespołu urządzeń służących do wyprowadzania mocy wyłącznie z danej instalacji, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się, w przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 1f ustawy – Prawo energetyczne, przy czym, w takim przypadku, do aukcji można przystąpić wyłącznie

wówczas gdy w jednym miejscu przyłączenia do sieci przyłączone lub planowane do przyłączenia są wyłącznie instalacje odnawialnego źródła energii.”,

b) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. W przypadku, o którym mowa w ust. 1b, każdą z instalacji odnawialnego źródła energii przyłączoną do sieci wyposaża się przed układem pomiarowo-rozliczeniowym zainstalowanym w miejscu przyłączenia do sieci w układ pomiarowo-rozliczeniowy rejestrujący ilości energii elektrycznej wyprowadzonej wyłącznie z tej instalacji. Przepisy art. 92 ust. 11 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do każdej instalacji odnawialnego źródła energii.”,

c) ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Do deklaracji o przystąpieniu do aukcji wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dołącza:

- 1) oryginał lub poświadczoną kopię schematu instalacji odnawialnego źródła energii ze wskazaniem urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej oraz urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, wchodzących w skład tej instalacji, z oznaczeniem lokalizacji urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz miejsca przyłączenia tej instalacji do sieci elektroenergetycznej, naniesionych na mapę poglądową uwzględniającą numery ewidencyjne działek i obrębów;
- 2) kopię porozumienia, o którym mowa w art. 7 ust. 3de pkt 1 ustawy - Prawo energetyczne - w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonej lub planowanej do przyłączenia w trybie, o którym mowa w art. 7 ust. 1f ustawy - Prawo energetyczne.”,

d) w ust. 3 w treści oświadczenia w pkt 1 w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:

„h) w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania wyłącznie energii elektrycznej - biomasa leśna, z wyjątkiem energii elektrycznej wytwarzanej:

- z zastosowaniem technologii wychwytywania i składowania CO₂ w instalacji zgodnej z wymogami określonymi w art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, lub
- w regionie, który wskazano w terytorialnym planie sprawiedliwej transformacji zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i

Rady (UE) 2021/1056 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiającego Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji ze względu na zależność tego regionu od stałych paliw kopalnych w instalacji zgodnej z wymogami określonymi w art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;”;

15) w art. 73 w ust. 2 w pkt 1 w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:

„h) w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania wyłącznie energii elektrycznej - biomasy leśnej, z wyjątkiem energii elektrycznej wytworzonej:

- z zastosowaniem technologii wychwytywania i składowania CO₂ w instalacji zgodnej z wymogami określonymi w art. 129 ust. 4, lub
- w regionie, który wskazano w terytorialnym planie sprawiedliwej transformacji zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1056 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiającego Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji ze względu na zależność tego regionu od stałych paliw kopalnych w instalacji zgodnej z wymogami określonymi w art. 129 ust. 4;”;

16) w art. 75:

a) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Wymogu posiadania wyodrębnionego zespołu urządzeń służących do wyprowadzania mocy wyłącznie z danej instalacji, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się, w przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 1f ustawy- Prawo energetyczne, przy czym, w takim przypadku do aukcji można przystąpić wyłącznie wówczas, gdy w jednym miejscu przyłączenia do sieci przyłączone lub planowane do przyłączenia są wyłącznie instalacje odnawialnego źródła energii”;

b) ust. 1d otrzymuje brzmienie:

„1d. W przypadku, o którym mowa w ust. 1b, każdą z instalacji odnawialnego źródła energii przyłączoną do sieci wyposaża się przed układem pomiarowo – rozliczeniowym zainstalowanym w miejscu przyłączenia do sieci w układ pomiarowo-rozliczeniowy rejestrujący ilości energii elektrycznej wyprowadzonej wyłącznie z tej instalacji. Przepisy art. 92 ust. 11 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do każdej instalacji odnawialnego źródła energii.”;

- c) w ust. 1e skreśla się zdanie drugie,
- d) w ust. 4 w pkt 4 w treści oświadczenia w pkt 1 w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:
- „h) w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania wyłącznie energii elektrycznej – biomasa leśna, z wyjątkiem energii elektrycznej wytwarzanej:
 - z zastosowaniem technologii wychwytywania i składowania CO₂ w instalacji zgodnej z wymogami zawartymi w art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, lub
 - w regionie, który wskazano w terytorialnym planie sprawiedliwej transformacji zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1056 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiającego Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji ze względu na zależność tego regionu od stałych paliw kopalnych w instalacji zgodnej z wymogami zawartymi w art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;”
- e) w ust. 5 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
- „8) porozumienia, o którym mowa w art. 7 ust. 3de ustawy – Prawo energetyczne
 - w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonej lub planowanej do przyłączenia w trybie, o którym mowa w art. 7 ust. 1f ustawy – Prawo energetyczne.”;
- 17) w art. 79 w ust. 3 w pkt 9 w treści oświadczenia w pkt 1 w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:
- „h) w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania wyłącznie energii elektrycznej – biomasa leśna, z wyjątkiem energii elektrycznej wytwarzanej:
 - z zastosowaniem technologii wychwytywania i składowania CO₂ w instalacji zgodnej z wymogami określonymi w art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, lub
 - w regionie, który wskazano w terytorialnym planie sprawiedliwej transformacji zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1056 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiającego Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji ze względu na zależność tego regionu od stałych

paliw kopalnych w instalacji zgodnej z wymogami zawartymi w art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;”;

18) w art. 83m w ust. 6 dwukrotnie po użytych w różnych przypadkach wyrazach „gwarancja bankowa” dodaje się użyte w odpowiednim przypadku wyrazy „lub ubezpieczeniowa”;

19) w art. 92 po ust. 12 dodaje się ust. 12a i 12b w brzmieniu:

„12a. Metodę proporcjonalną, o której mowa w ust. 12, w przypadkach o których mowa w art. 70a ust. 2¹, art. 71 ust. 1b oraz art. 75 ust. 1b stosuje się w pod warunkiem, że w treści porozumienia, o którym mowa w art. 7 ust. 3de pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, upoważniono wszystkich wytwórców realizujących obowiązek, o którym mowa w art. 93 ust. 2, do dostępu do danych pomiarowych w zakresie ilości energii wyprowadzonej z każdej instalacji objętej tym porozumieniem na potrzeby realizacji tego obowiązku.

12b. W przypadku, o którym mowa w ust. 12a, operator informacji rynku energii przekazuje na żądanie operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, dane pomiarowe również z instalacji nie objętych systemem wsparcia.”;

20) w art. 107 w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) odzyskiwanie nienależnie wypłaconych środków.”;

21) po art. 107 dodaje się art. 107a w brzmieniu:

„Art. 107a. 1. Operator rozliczeń energii odnawialnej, wzywa wytwórcę do zwrotu nienależnie otrzymanego wsparcia w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

2. W przypadku, gdy nienależnie otrzymane wsparcie nie zostało zwrócone operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, w terminie wskazanym w wezwaniu, o którym mowa w ust. 1, operator rozliczeń energii odnawialnej wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość kwoty podlegającej zwrotowi.

3. Od kwoty podlegającej zwrotowi naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie.

4. Operator rozliczeń energii odnawialnej może upoważnić do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, pracownika.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 2 podlega natychmiastowemu wykonaniu. Kwota podlegająca zwrotowi na mocy tej decyzji podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

6. Do postępowań w sprawach, o których mowa w ust. 2, stosuje się przepisy ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego.

7. Organem wyższego stopnia w stosunku do operatora energii odnawialnej jest Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.”;

22) w art. 116:

a) ust. 1a - 1b otrzymują brzmienie:

„1a. W przypadku gdy ciepło zostanie wytworzone w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej pompę ciepła lub ciepło odpadowe jest zagospodarowywane w instalacji wykorzystującej pompę ciepła, obowiązek zakupu dotyczy całości ciepła wytworzonego w tej instalacji i powstaje z dniem dostarczenia przedsiębiorstwu, o którym mowa w ust. 1, dokumentacji potwierdzającej odbiór instalacji tej pompy ciepła oraz dokumentacji producenta potwierdzającej spełnienie kryterium minimalnego szacunkowego przeciętnego współczynnika wydajności sezonowej dla pomp ciepła, obliczanego zgodnie z ust. 1b.

1b. Szacunkowy przeciętny współczynnik wydajności sezonowej oblicza się według wzoru:

$$SPF > 1,15 * 1/\eta,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

SPF – szacunkowy przeciętny współczynnik wydajności sezonowej dla pomp ciepła,

η – stosunek między całkowitą produkcją energii elektrycznej brutto i pierwotnym zużyciem energii dla produkcji energii elektrycznej, obliczany jako średnia dla całej Unii Europejskiej oparta na danych organu statystycznego Unii Europejskiej - Eurostatu.”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2aa w brzmieniu:

„2aa. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła informuje Prezesa URE o niewyrażeniu zgody na przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii lub instalacji, w której jest zagospodarowywane ciepło odpadowe, wraz z podaniem przyczyn, oraz warunków, które podmiot ubiegający się o przyłączenie powinien spełnić, aby umożliwić przyłączenie tej instalacji, a także wskazuje środki, które należałoby wprowadzić w systemie ciepłowniczym, aby umożliwić przyłączenie tej instalacji.”;

23) po art. 119a dodaje się art. 119b - art. 119d w brzmieniu:

„Art. 119b. 1. W przypadku:

1) konieczności zapewnienia bezpieczeństwa dostaw energii, lub

2) gdy w wyniku wielkopowierzchniowych uszkodzeń drzewostanów powstałych wskutek nie dających się przewidzieć zdarzeń o charakterze naturalnym lub antropogenicznym, przekraczających jednorazowo 50 000 m³ drewna lub 500 ha powierzchni leśnej, powstała biomasa leśna w ilości, której krajowy przemysł inny niż energetyczny nie jest w stanie wykorzystać

– można udzielić odstępstwa od obowiązku stosowania przepisów wydanych na podstawie art. 119a.

2. Odstępstwa, o którym mowa w ust. 1, może udzielić w drodze rozporządzenia minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, mając na uwadze interes odbiorców końcowych, zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego oraz zasady zrównoważonej gospodarki leśnej.

3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, określa się również przesłanki zastosowanego odstępstwa, okres jego obowiązywania i obszar, którego dotyczy odstępstwo.

Art. 119c. Biomasa leśną, której dotyczy odstępstwo, o którym mowa w art. 119b ust. 1, pozyskuje się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 września 1991 roku o lasach, w szczególności na podstawie:

- 1) planu urządzenia lasu w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach;
- 2) uproszczonego planu urządzenia lasu w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach;
- 3) decyzji starosty wydanej na podstawie inwentaryzacji stanu lasów, o której mowa w art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach.

Art. 119d. Minister właściwy do spraw klimatu informuje Komisję Europejską o udzieleniu odstępstwa, o którym mowa w art. 119b ust. 1, do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczyło udzielone odstępstwo oraz o okresie, na jaki zostało udzielone, obszarze, którego dotyczyło oraz o przesłankach jego udzielenia.”;

24) w art. 120:

- a) w ust. 1 w części wspólnej skreśla się wyrazy „wydawana w postaci elektronicznej”,
- b) w ust. 5 w pkt 1 skreśla się wyrazy „w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy - Prawo energetyczne”,
- c) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. W celu wydania gwarancji pochodzenia dla biometanu transportowanego siecią, za moment wytworzenia biometanu uznaje się moment wprowadzenia go do sieci.”;

25) w art. 121:

a) ust. 1 - 2 otrzymują brzmienie:

„1. Gwarancje pochodzenia wydaje się na wniosek wytwórcy energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, wodoru odnawialnego, biogazu lub biogazu rolniczego, wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem mikroinstalacji, złożony za pośrednictwem rejestru gwarancji pochodzenia, zwany dalej „wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia”.

2. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia składa się w terminie 30 dni od dnia zakończenia wytwarzania objętej tym wnioskiem ilości odpowiednio energii elektrycznej, biometanu, biogazu lub biogazu rolniczego, ciepła albo chłodu lub wodoru odnawialnego.”,

b) w ust. 3:

– w pkt 2 w części wspólnej po wyrazach „nośnika pierwotnego energii” dodaje się wyrazy „oraz wskazanie czy te instalacje zostały określone we wniosku o wpis do rejestru klastrów energii, o którym mowa w art. 38ac ust. 4, wniosku o zamieszczenie w wykazie spółdzielni, o którym mowa w art. 38g ust. 2 lub wniosku o wpis do wykazu obywatelskich społeczności energetycznych, o którym mowa w art. 11zn ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne”,

– w pkt 3 skreśla się wyrazy „przez podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1 pkt 1,”,

– uchyla się pkt 8,

– po pkt 8 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) informację, czy dana ilość biometanu, biogazu, biogazu rolniczego lub wodoru odnawialnego została wprowadzona do unijnej bazy danych w rozumieniu art. 2 pkt 33a ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych – w przypadku gdy wniosek dotyczy biometanu, biogazu, biogazu rolniczego lub wodoru odnawialnego.”,

c) uchyla się ust. 4 i 5,

d) w ust. 11 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przekazuje operatorowi rejestru gwarancji pochodzenia informację o jednostkach posiadających akredytację Polskiego Centrum Akredytacji w zakresie potwierdzania danych oraz informacji zawartych we wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia, zwanych dalej „jednostkami akredytowanymi”, którym udzielono akredytacji, ograniczono zakres akredytacji, zawieszono albo cofnięto akredytację w terminie 14 dni odpowiednio od dnia jej udzielenia, ograniczenia, zawieszenia albo cofnięcia.”;

26) po art. 121 dodaje się art. 121a w brzmieniu:

„Art. 121a. 1. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia weryfikuje, w zakresie danych, o których mowa w ust. 3 pkt 1- 4, 6 i 7, w przypadku:

- 1) energii elektrycznej:
 - a) wytworzonej i wprowadzonej do sieci – operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii,
 - b) w pozostałych przypadkach, w tym w przypadku połączenia instalacji odnawialnego źródła energii z linią bezpośrednią lub gdy energia elektryczna wytworzona w tej instalacji jest dostarczana bezpośrednio do instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej wodór odnawialny lub biometan - jednostka akredytowana,
- 2) biometanu - w przypadku biometanu wytworzonego i wprowadzonego do sieci - operator systemu dystrybucyjnego gazowego lub operator systemu przesyłowego gazowego, na których obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii i do których sieci został wprowadzony biometan, a w przypadku wytworzenia i transportu biometanu środkami transportu innymi niż sieci gazowe lub dostarczania za pomocą gazociągu bezpośredniego w rozumieniu art. 3 pkt 11e ustawy – Prawo energetyczne lub wykorzystania biometanu do tankowania pojazdów silnikowych bez konieczności jego transportu - jednostka akredytowana,
- 3) biogazu lub biogazu rolniczego transportowanych środkami transportu innymi niż sieci gazowe lub dostarczanych za pomocą gazociągu bezpośredniego w rozumieniu art. 3 pkt 11e ustawy – Prawo energetyczne - jednostka akredytowana,
- 4) ciepła albo chłodu - w przypadku ciepła albo chłodu wytworzonego i wprowadzonego do sieci - przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się

przesyłaniem lub dystrybucją ciepła albo chłodu, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, a w przypadku gdy wniosek dotyczy ciepła albo chłodu wytworzonych przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła albo chłodu - jednostka akredytowana,

- 5) wodoru odnawialnego – w przypadku ciepła albo chłodu wytworzonego i wprowadzonego do sieci – operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu dystrybucyjnego gazowego albo operator systemu wodorowego, a w przypadku transportu wodoru odnawialnego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe - jednostka akredytowana.

2. W terminie 15 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia, podmiot, o którym mowa w ust. 1, przekazuje za pośrednictwem rejestru gwarancji pochodzenia operatorowi rejestru gwarancji pochodzenia informację o wyniku weryfikacji wraz z potwierdzeniem, ustalonej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, ilości odpowiednio energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, wodoru odnawialnego, biogazu albo biogazu rolniczego wprowadzonych do sieci lub wprowadzonych w inne miejsce.

3. Prezes URE nieodpłatnie udostępnia operatorowi rejestru gwarancji pochodzenia dane z rejestru przedsiębiorstw energetycznych posiadających koncesję, o którym mowa w art. 43b ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, wykazu obywatelskich społeczności energetycznych, o którym mowa w art. 11zn ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, rejestrem wytwórców energii w małej instalacji, rejestru wytwórców biogazu i wykazu spółdzielni energetycznych Prezesa URE, umożliwiające weryfikację danych o których mowa w art. 121 ust. 3 pkt 1 i 2 lit. a oraz część wspólna.

4. Dyrektor Generalny KOWR nieodpłatnie udostępnia operatorowi rejestru gwarancji pochodzenia dane z rejestru wytwórców biogazu rolniczego i Wykazu spółdzielni energetycznych Dyrektora KOWR, umożliwiające weryfikację danych, o których mowa w art. 121 ust. 3 pkt 1 i 2 lit. a oraz część wspólna, niezwłocznie po wprowadzeniu do tych rejestrów zmian w zakresie tych danych.

5. Operator rejestru gwarancji pochodzenia nie ponosi odpowiedzialności za prawdziwość i kompletność danych przekazanych zgodnie z ust. 1, 3 i 4, oraz za konsekwencje związane z wykorzystaniem tych danych.”;

- 27) w art. 122:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia, który nie zawiera wszystkich danych, o których mowa w art. 121 ust. 3, lub zawiera błędy, pozostawia się bez rozpoznania, o czym informuje się podmiot składający ten wniosek w terminie 15 dni od dnia złożenia tego wniosku wraz z podaniem przyczyny pozostawienia bez rozpoznania.

2. Operator rejestru gwarancji pochodzenia wydaje gwarancję pochodzenia niezwłocznie po otrzymaniu informacji, o których mowa w art. 121a ust. 2.”,

b) w ust. 4 skreśla się wyrazy „w rejestrze gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 124 ust. 1,”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Gwarancja pochodzenia stanowi zapis w rejestrze gwarancji pochodzenia.”,

d) w ust. 9:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Gwarancja pochodzenia podlega rozdzieleniu w całości, na gwarancje pochodzenia w ilości:”,

– w pkt 1 skreśla się wyrazy „w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy - Prawo energetyczne”,

– w pkt 2 po wyrazach „innymi niż sieci gazowe,” dodaje się wyrazy „lub dostarczanego za pomocą gazociągu bezpośredniego w rozumieniu art. 3 pkt 11e ustawy – Prawo energetyczne”,

– w pkt 4 po wyrazach „innymi niż sieci gazowe” dodaje się wyrazy „lub dostarczanych za pomocą gazociągu bezpośredniego w rozumieniu art. 3 pkt 11e ustawy – Prawo energetyczne”,

e) w ust. 11:

– w pkt 1 skreśla się wyrazy „w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy - Prawo energetyczne”,

– w pkt 3 po wyrazach „innymi niż sieci gazowe,” dodaje się wyrazy „lub dostarczanego za pomocą gazociągu bezpośredniego w rozumieniu art. 3 pkt 11e ustawy – Prawo energetyczne”,

– w pkt 4 po wyrazach „innymi niż sieci gazowe” dodaje się wyrazy „lub dostarczanych za pomocą gazociągu bezpośredniego w rozumieniu art. 3 pkt 11e ustawy – Prawo energetyczne”,

- f) w ust. 12:
- w pkt 1 skreśla się wyrazy „w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy - Prawo energetyczne”,
 - w pkt 3a i 4 po wyrazach „innymi niż sieci gazowe,” dodaje się wyrazy „lub dostarczanego za pomocą gazociągu bezpośredniego w rozumieniu art. 3 pkt 11e ustawy – Prawo energetyczne”,

- g) ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Do uznanych gwarancji pochodzenia, które nie były rozdzielane w sposób, o którym mowa w ust. 9, przepisy ust. 9-13 stosuje się odpowiednio.”;

- 28) w art. 123:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Operator rejestru gwarancji pochodzenia uznaje gwarancję pochodzenia wydaną w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub państwie członkowskim Wspólnoty Energetycznej, na wniosek podmiotu posiadającego taką gwarancję.”,

- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Wniosek o uznanie gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 1, zawiera informacje odpowiadające informacjom, o których mowa w art. 121 ust. 3.

1b. Do wniosku o uznanie gwarancji pochodzenia dołącza się dokumenty potwierdzające, że status gwarancji pochodzenia, której wniosek dotyczy, pozwala na jej uznanie, w szczególności, że w innym państwie, o którym mowa w ust. 1, gwarancja ta nie została umorzona lub nie wygasła.”,

- c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Operator rejestru gwarancji pochodzenia odmawia uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 1, w przypadku, gdy:

- 1) wniosek o uznanie gwarancji pochodzenia nie zawiera wszystkich danych, o których mowa w art. 121 ust. 3, lub zawiera błędy, lub do tego wniosku nie dołączono dokumentów, o których mowa w ust. 1b,
- 2) wystąpią uzasadnione wątpliwości co do jej autentyczności lub wiarygodności,
- 3) jej status w innym państwie, o którym mowa w ust. 1, uniemożliwia jej uznanie

- i niezwłocznie informuje o odmowie podmiot, który złożył wniosek o uznanie gwarancji pochodzenia oraz ministra właściwego do spraw klimatu wskazując uzasadnienie odmowy.

3. O przyczynie odmowy uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 2 minister właściwy do spraw klimatu informuje Komisję Europejską niezwłocznie po uzyskaniu informacji, o której mowa w ust. 2, podając przyczynę odmowy.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Uznanie gwarancji pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, jest warunkiem dokonania wpisu tej gwarancji w rejestrze gwarancji pochodzenia.”,

e) w ust. 6 wyrazy „Prezes URE” zastępuje się wyrazami „Operator rejestru gwarancji pochodzenia”,

f) uchyla się ust. 7 i 8;

29) w art. 124:

a) uchyla się ust. 1 - 3,

b) ust. 7 - 9 otrzymują brzmienie:

„7. Przeniesienie gwarancji pochodzenia następuje z chwilą dokonania odpowiedniego wpisu w rejestrze gwarancji pochodzenia.

8. Wydanie i uznanie gwarancji pochodzenia oraz realizacja innych wniosków i dyspozycji dotyczących tych gwarancji za pośrednictwem rejestru gwarancji pochodzenia podlega opłacie określonej w regulaminie operatora rejestru gwarancji pochodzenia, przy czym dla wniosków i dyspozycji dotyczących instalacji, w zakresie których we wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia wskazano, że zostały wymienione we wniosku o wpis do rejestru klastrów energii, o którym mowa w art. 38ac ust. 4, wniosku o zamieszczenie w wykazie spółdzielni, o którym mowa w art. 38g ust. 2 lub wniosku o wpis do wykazu obywatelskich społeczności energetycznych, o którym mowa w art. 11zn ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, stosuje się stawki preferencyjne.

9. Operator rejestru gwarancji pochodzenia może organizować obrót gwarancjami pochodzenia.”,

c) uchyla się ust. 10,

d) w ust. 11 skreśla się wyrazy „do podmiotu, o którym mowa w ust. 1,”,

e) uchyla się ust. 12,

- f) w ust. 13 wyrazy „Podmiot, o którym mowa w ust. 1,” zastępuje się wyrazami „Operator rejestru gwarancji pochodzenia”;
- 30) w art. 124a:
- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „i uzyskaniu potwierdzenia wydanego na podstawie ust. 4”,
- b) w ust. 2 wyrazy „w rejestrze gwarancji pochodzenia” zastępuje się wyrazami „za pośrednictwem rejestru gwarancji pochodzenia”,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a - 2b w brzmieniu:
- „2a. W dyspozycji umorzenia gwarancji pochodzenia wskazuje się:
- 1) nazwę, formę prawną, adres siedziby wraz z oznaczeniem kraju podmiotu, na rzecz którego umarzana jest gwarancja pochodzenia;
 - 2) informację, czy:
 - a) podmiot, na rzecz którego jest dokonywane umorzenie, jest przedsiębiorstwem energetycznym czy odbiorcą końcowym,
 - b) umorzenie jest dokonywane w celu przeprowadzenia konwersji energetycznej, o której mowa w art. 120 ust. 7.
- 2b. W przypadku gdy umorzenie jest dokonywane na potrzeby procesu konwersji energetycznej, o którym mowa w art. 120 ust. 7, jako przyczynę umorzenia gwarancji pochodzenia, obligatoryjnie wskazuje się konwersję rodzaju lub nośnika pierwotnego energii.”
- d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Umorzenie gwarancji pochodzenia następuje z chwilą zarejestrowania dyspozycji umorzenia w rejestrze gwarancji pochodzenia, przy czym rejestr gwarancji pochodzenia generuje potwierdzenie umorzenia gwarancji pochodzenia.”
- e) uchyla się ust. 4 - 6,
- f) w ust. 7 wyrazy „Podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1,” zastępuje się wyrazami „Operator rejestru gwarancji pochodzenia”;
- 31) po art. 124a dodaje się art. 124b w brzmieniu:
- „Art. 124b. 1. W przypadku gdy dana ilość biometanu, biogazu, biogazu rolniczego lub wodoru odnawialnego, o której informacja została wprowadzona do unijnej bazy danych, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 33a ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, zwanej dalej „unijną bazą danych”, była lub jest w ramach tej bazy danych

przedmiotem obrotu, na tę ilość biometanu, biogazu, biogazu rolniczego lub wodoru odnawialnego nie wydaje się gwarancji pochodzenia.

2. W przypadku, gdy na daną ilość biometanu, biogazu, biogazu rolniczego lub wodoru odnawialnego wydano gwarancję pochodzenia, wraz z wprowadzeniem do unijnej bazy danych informacji o tej ilości biometanu, biogazu, biogazu rolniczego lub wodoru odnawialnego do unijnej bazy danych do tej bazy przekazuje się informację o tej gwarancji pochodzenia.

3. Obrót gwarancją pochodzenia, o której mowa w ust. 2, poza unijną bazą danych, jest zabroniony.

4. O wprowadzeniu do unijnej bazy danych informacji o ilości biometanu, biogazu, biogazu rolniczego lub wodoru odnawialnego, na którą wydano gwarancję pochodzenia, przekazuje się informację do rejestru gwarancji pochodzenia.”;

32) w art. 125:

- a) uchyla się ust. 1 - 3,
- b) dodaje się ust. 4 - 10 w brzmieniu:

„4. W przypadku:

- 1) niewydania gwarancji pochodzenia z powodu wystąpienia okoliczności leżących po stronie operatora rejestru gwarancji pochodzenia,
- 2) odmowy uznania gwarancji pochodzenia

- podmiot wnioskujący o dokonanie tych czynności może złożyć do operatora rejestru gwarancji pochodzenia reklamację.

5. Reklamację składa się:

- 1) po zaistnieniu okoliczności, o których mowa w ust. 4 pkt 1 - w przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1;
- 2) w terminie do 7 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w art. 123 ust. 2 w przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2.

6. W reklamacji wykazuje się żądanie oraz okoliczności uzasadniające jej złożenie.

7. Reklamację uniemożliwiającą jednoznaczną identyfikację podmiotu składającego reklamację lub przedmiotu reklamacji, lub niewskazującą okoliczności uzasadniających jej złożenie, pozostawia się bez rozpoznania.

8. W celu rozpatrzenia reklamacji operator rejestru gwarancji pochodzenia może wezwać podmiot wnoszący reklamację o złożenie dodatkowych wyjaśnień lub przedstawienie dodatkowych informacji.

9. Operator rejestru gwarancji pochodzenia rozpatruje reklamację i informuje podmiot składający reklamację o wyniku jej rozpatrzenia w terminie 30 dni od dnia jej złożenia, przy czym w przypadku odmowy uwzględnienia reklamacji przedstawia uzasadnienie odmowy.

10. Szczegółowy sposób i tryb postępowania w zakresie reklamacji określa regulamin operatora rejestru gwarancji pochodzenia.”;

33) po art. 125 dodaje się art. 125^[1] – 125^[3] w brzmieniu:

„Art. 125^[1]. 1. Zadania operatora rejestru gwarancji pochodzenia realizuje podmiot, który prowadzi:

- 1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych, lub
- 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

2. Operator rejestru gwarancji pochodzenia, w szczególności:

- 1) zarządza i administruje rejestrem gwarancji pochodzenia;
- 2) współpracuje z podmiotami posiadającymi dostęp do rejestru gwarancji pochodzenia, o których mowa w art. 125^[2] ust. 2;
- 3) przetwarza informacje na potrzeby realizacji zadań wykonywanych za pośrednictwem rejestru gwarancji pochodzenia;
- 4) wydaje gwarancje pochodzenia oraz realizuje inne czynności dotyczące gwarancji pochodzenia;
- 5) rozpatruje reklamacje, o których mowa w art. 125;
- 6) przetwarza dane zgromadzone w elektronicznym rejestrze gwarancji pochodzenia.

Art. 125^[2]. 1. Rejestr gwarancji pochodzenia zapewnia identyfikację:

- 1) wytwórców, którym wydano gwarancję pochodzenia;
- 2) podmiotów, których gwarancje pochodzenia wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub państwie członkowskim Wspólnoty Energetycznej, zostały uznane;
- 3) przysługujących gwarancji pochodzenia oraz odpowiadającej im ilości energii;

4) rodzajów lub nośników energii, o których mowa w art. 120 ust. 1, dla których została wydana gwarancja pochodzenia.

2. Dostęp do rejestru gwarancji pochodzenia posiadają:

- 1) operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, operator systemu dystrybucyjnego gazowego oraz operatora systemu przesyłowego gazowego, operator systemu wodorowego – w celu weryfikacji danych zawartych we wnioskach o wydanie gwarancji pochodzenia;
- 2) jednostka akredytowana – w celu w celu weryfikacji danych zawartych we wnioskach o wydanie gwarancji pochodzenia;
- 3) przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła albo chłodu - w celu w celu weryfikacji danych zawartych we wnioskach o wydanie gwarancji pochodzenia;
- 4) Prezes URE – w celu udostępnienia danych, o których mowa w art. 121a ust. 3;
- 5) Dyrektor Generalny KOWR – w celu udostępnienia danych, o których mowa w art. 121a ust. 3;
- 6) wytwórcy energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, wodoru odnawialnego, biogazu lub biogazu rolniczego, wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem mikroinstalacji - w celu złożenia wniosku o wydanie lub uznanie gwarancji pochodzenia oraz dokonywania innych czynności z zakresu gwarancji pochodzenia;
- 7) inne podmioty na podstawie odrębnych przepisów lub podmioty, które wykazały interes prawny.

3. Administratorem danych przetwarzanych w rejestrze gwarancji pochodzenia jest operator elektronicznego rejestru.

4. Podmioty, wskazane ust. 2 pkt 1 – 5 i 7 oraz operator rejestru gwarancji pochodzenia, w zakresie, w jakim przetwarzają informacje dostępne w rejestrze gwarancji pochodzenia, zapewniają ochronę przed działaniami zagrażającymi poufności, integralności, dostępności i autentyczności przetwarzanych danych.

5. Podmioty, o których mowa w ust. 2, odpowiednio do wykonywanych zadań:

- 1) ustalają szczegółowe wymagania w zakresie przydzielania uprawnień do dostępu do informacji dostępnych w rejestrze gwarancji pochodzenia oraz sposób przydzielania tych uprawnień;

- 2) zapewniają właściwą ochronę informacji dostępnych w rejestrze gwarancji pochodzenia.

Art. 125^[3]. Operator rejestru gwarancji pochodzenia opracowuje i udostępnia na swojej stronie internetowej regulamin, w którym określa w szczególności:

- 1) sposób korzystania z rejestru gwarancji pochodzenia;
- 2) szczegółowy sposób i tryb postępowania w zakresie uznawania gwarancji pochodzenia;
- 3) szczegółowy sposób i tryb postępowania w zakresie reklamacji;
- 4) stawki opłat za wydanie i uznanie gwarancji pochodzenia oraz realizację innych wniosków i dyspozycji dotyczących tych gwarancji za pośrednictwem rejestru gwarancji pochodzenia.”;

34) w art. 125a:

- a) w ust. 1 wyrazy „Podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1, opracowuje i publikuje na swojej stronie internetowej informację o rocznym miksie energii resztkowej rozumianym jako energia elektryczna wytworzona i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, lub za pomocą linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy - Prawo energetyczne w danym roku rozliczeniowym” zastępuje się wyrazami „Operator rejestru gwarancji pochodzenia opracowuje i publikuje na swojej stronie internetowej informację o rocznym miksie energii resztkowej rozumianym jako energia elektryczna wytworzona i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, lub za pomocą linii bezpośredniej w danym roku rozliczeniowym”,

b) w ust. 2:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Operator systemu przesyłowego, a w przypadku korzystania z linii bezpośredniej, Prezes URE, przekazują operatorowi rejestru gwarancji pochodzenia, w związku z realizacją przez ten podmiot obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informację o ilości energii elektrycznej, wyrażonej w MWh:”,

- w pkt 1 skreśla się wyrazy „w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy - Prawo energetyczne”,

c) w ust. 3 w objaśnieniu symbolu Pen skreśla się wyrazy „w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy - Prawo energetyczne.”;

35) uchyla się art. 125b;

36) art. 127b otrzymuje brzmienie:

„Art. 127b. 1. Działania promujące i ułatwiające:

- 1) rozwój:
 - a) spółdzielni energetycznych,
 - b) klastrów energii wykonujących działalność wyłącznie w zakresie odnawialnych źródeł energii,
 - c) obywatelskich społeczności energetycznych wykonujących działalność wyłącznie w zakresie odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 11zi ustawy – Prawo energetyczne,
 - d) prosumentów energii odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej oraz prosumentów wirtualnych energii odnawialnej,
- 2) zawieranie umów sprzedaży paliw lub energii, o których mowa w art. 5 ust. 2d ustawy – Prawo energetyczne,
- 3) przystępowanie przedsiębiorstw energetycznych do wspólnych projektów energetycznych o których mowa w art. 164 ust. 1a

– wykazuje się w zintegrowanym krajowym planie na rzecz energii i klimatu oraz jego aktualizacji oraz w sprawozdaniach z postępów w dziedzinie energii i klimatu, o których mowa w art. 15ab ustawy – Prawo energetyczne.

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zawierają informację na temat ilości energii elektrycznej objętej umowami, o których mowa w tym przepisie.”;

37) w art. 131:

- a) w ust. 2 wyrazy „Prezes URE oraz Zarząd Narodowego Funduszu” zastępuje się wyrazami „Prezes URE, Zarząd Narodowego Funduszu oraz operator rejestru gwarancji pochodzenia”,
- b) w ust. 3 uchyla się pkt 4,
- c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, operator rejestru gwarancji pochodzenia przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informacje, według stanu na koniec danego kwartału, w terminie 45 dni od dnia zakończenia każdego kwartału, o liczbie wydanych gwarancji pochodzenia z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, w których wytworzono energię elektryczną, biometan, ciepło albo chłód, wodór odnawialny, biogaz albo

biogaz rolniczy, ze wskazaniem mocy tych instalacji, przy czym, w przypadku instalacji, w których wytworzono:

- 1) energię elektryczną – z podziałem na instalacje o mocy mniejszej niż 1 MW, nie mniejszej niż 1 MW i nie większej niż 50 MW i większej niż 50 MW;
- 2) biometan – z podziałem na instalacje o mocy mniejszej niż 1 MW, nie mniejszej niż 1 MW i nie większej niż 2 MW i większej niż 2 MW;
- 3) ciepło albo chłód – z podziałem na instalacje o mocy mniejszej niż 50 MW i nie mniejsze niż 50 MW;
- 4) biogaz albo biogaz rolniczy – z podziałem na instalacje o mocy mniejszej niż 1 MW i nie mniejszej niż 1 MW.”;

38) w art. 135a:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Paliwa z biomasy wykorzystywane w instalacjach, o których mowa w ust. 8, spełniają kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji tych gazów wynosi co najmniej:

- 1) 80% w przypadku wykorzystania paliw z biomasy w instalacjach odnawialnych źródeł energii oddanych do eksploatacji po dniu 20 listopada 2023 r.;
- 2) 70% do dnia 31 grudnia 2029 r. - w przypadku wykorzystania paliw z biomasy w instalacjach odnawialnych źródeł energii o całkowitej nominalnej mocy cieplnej wynoszącej co najmniej 10 MW, oddanych do eksploatacji między dniem 1 stycznia 2021 r. a dniem 20 listopada 2023 r.;
- 3) 80% od dnia 1 stycznia 2030 r. - w przypadku wykorzystania paliw z biomasy w instalacjach odnawialnych źródeł energii o całkowitej nominalnej mocy cieplnej wynoszącej co najmniej 10 MW, oddanych do eksploatacji między dniem 1 stycznia 2021 r. a dniem 20 listopada 2023 r.;
- 4) 70% w okresie 15 lat eksploatacji instalacji, w przypadku wykorzystania gazowych paliw z biomasy w instalacjach odnawialnych źródeł energii o całkowitej nominalnej mocy cieplnej równej 10 MW lub niższej, oddanych do eksploatacji między dniem 1 stycznia 2021 r. a dniem 20 listopada 2023 r.;
- 5) 80% po przekroczeniu 15 lat eksploatacji instalacji w przypadku wykorzystania gazowych paliw z biomasy w instalacjach odnawialnych źródeł energii o całkowitej nominalnej mocy cieplnej równej 10 MW lub niższej, oddanych do eksploatacji między dniem 1 stycznia 2021 r. a dniem 20 listopada 2023 r.;

- 6) 80% po przekroczeniu 15 lat eksploatacji i najwcześniej od dnia 1 stycznia 2026 r., a najpóźniej od dnia 31 grudnia 2029 r. w przypadku wykorzystania paliw z biomasy w instalacjach odnawialnych źródeł energii o całkowitej nominalnej mocy cieplnej wynoszącej co najmniej 10 MW, oddanych do eksploatacji przed dniem 1 stycznia 2021 r.;
 - 7) 80% po przekroczeniu 15 lat eksploatacji i najwcześniej od dnia 1 stycznia 2026 r. w przypadku wykorzystania gazowych paliw z biomasy w instalacjach odnawialnych źródeł energii o całkowitej nominalnej mocy cieplnej równej 10 MW lub niższej, oddanych do eksploatacji przed dniem 1 stycznia 2021 r.”,
- b) w ust. 8:
- w pkt 1 skreśla się wyrazy „oddanych do eksploatacji po 31 grudnia 2023 r.”
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) paliw stałych z biomasy, które są wykorzystywane w instalacjach odnawialnego źródła energii, wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód o całkowitej nominalnej mocy cieplnej instalacji wynoszącej co najmniej 7,5 MW;”
 - dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) paliw gazowych z biomasy wytwarzanych w instalacji odnawialnego źródła energii o średnim natężeniu przepływu biometanu wynoszącym powyżej 200 m³ ekwiwalentu metanu na godzinę, mierzonego w temperaturze 0 °C i ciśnieniu atmosferycznym na poziomie 1 bar, przy czym, w przypadku gdy biogaz lub biogaz rolniczy stanowi mieszaninę metanu z innymi gazami niepalnymi, natężenie przepływu biometanu oblicza się przeliczając wskazany próg natężenia przepływu biometanu proporcjonalnie do objętościowego udziału metanu w mieszaninie.”;
- 39) w tytule rozdziału 7 skreśla się wyrazy „instalacji odnawialnego źródła energii”;
- 40) w art. 136:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba dokonująca instalacji odnawialnego źródła energii, zwana dalej „instalatorem”, może wystąpić z wnioskiem do Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego, zwanego dalej „Prezesem UDT”, o wydanie dokumentu potwierdzającego posiadanie przez instalatora kwalifikacji do instalowania danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii zwanego dalej „certyfikatem”,

- b) w ust. 3 pkt 3 otrzymują brzmienie:
 - „3) ukończył szkolenie podstawowe dla osób ubiegających się o wydanie certyfikatu, poświadczone zaświadczeniem, przeprowadzone przez akredytowanego organizatora szkoleń, o którym mowa w art. 146 ust. 1 lub w art. 153 ust. 1, w zakresie dotyczącym instalowania danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii albo posiada dyplom ukończenia studiów w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii albo urządzeń i instalacji sanitarnych, energetycznych, elektroenergetycznych, grzewczych, chłodniczych, ciepłych i klimatyzacyjnych lub elektrycznych;”
- c) ust. 4 uchyla się pkt 2;
- 41) w art. 138 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „albo w ust. 4” zastępuje się wyrazami „, w ust. 4 albo w ust. 5, jeżeli dotyczy”;
- 42) w art. 141 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4) gdy certyfikat jest wykorzystywany przez instalatora niezgodnie z jego zakresem lub instalacja odnawialnego źródła energii została zainstalowana przez instalatora niezgodnie z przepisami.”;
- 43) w art. 142:
 - a) we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „5 lat” dodaje się wyrazy „od dnia upływu jego ważności”;
 - b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) zainstalował, poddał modernizacji lub utrzymuje w należyтым stanie technicznym, odpowiednio do zakresu certyfikatu, o przedłużenie ważności którego się ubiega, co najmniej pięć instalacji odnawialnego źródła energii.”;
- 44) w art. 143:
 - a) w ust. 1 wyrazy „30 dni” zastępuje się wyrazami „6 miesięcy”;
 - b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) wykaz zainstalowanych, poddanych modernizacji lub utrzymywanych w należyтым stanie technicznym, odpowiednio do zakresu certyfikatu, o przedłużenie ważności którego się ubiega, co najmniej pięciu instalacji odnawialnego źródła energii, zawierający w szczególności:
 - a) wskazanie miejsca lub miejsc zainstalowania,

- b) opis instalacji odnawialnego źródła energii, w szczególności rodzaj i moc zainstalowaną elektryczną, z określeniem rodzaju wykonanych czynności;”;

45) w art. 145 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby będące obywatelami innych państw, z wyjątkiem państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którym na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej przysługuje prawo podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą dokonywać instalacji, o których mowa w art. 136 ust. 1 pkt 1-3, jeżeli posiadają ważny:

- 1) certyfikat lub równoważny dokument wydany w tym państwie zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych i zgłoszą Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia instalacji nie później niż w terminie 30 dni przed zamierzonym dniem rozpoczęcia, lub
- 2) certyfikat wydany na podstawie art. 139 ust. 2.”;

46) po art. 145 dodaje się art. 145a w brzmieniu:

„Art. 145a. 1. Certyfikat lub równoważny dokument wydany w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej na podstawie kryteriów określonych w załączniku IV dyrektywy (UE) 2018/2001 w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych stanowi dokument równoważny z certyfikatem wydanym na podstawie art. 139 ust. 2 i stanowi podstawę do zgłoszenia Prezesowi UDT zamiaru rozpoczęcia instalacji.

2. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się nie później niż w terminie 30 dni przed zamierzonym dniem rozpoczęcia instalacji. Przepisy art. 145 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

47) w art. 152:

- a) wyraz „energii” zastępuje się wyrazem „gospodarki”,
- b) część wspólna otrzymuje brzmienie:

„- biorąc pod uwagę zapewnienie bezstronnego i niezależnego przebiegu postępowań w sprawie akredytacji organizatorów szkoleń oraz certyfikacji instalatorów danego rodzaju instalacji oraz zapewnienie odpowiednich kompetencji

instalatorów, a także odpowiedniego sposobu dokumentowania, ewidencjonowania oraz przechowywania dokumentacji dotyczącej tych postępowań.”;

48) w art. 154:

- a) w ust. 5 i 6 i w art. 157 w ust. 2 wyraz „klimatu” zastępuje się wyrazem „gospodarki”,
- b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a - 5c w brzmieniu:

„5a. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje członka Komitetu również w przypadku:

- 1) utraty zdolności do pełnienia obowiązków na skutek długotrwałej choroby, trwającej co najmniej 6 miesięcy;
- 2) niewypełniania lub nienależytego wypełniania obowiązków;
- 3) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe, utraty pełnej zdolności do czynności prawnych lub ukarania dyscyplinarnie;
- 4) zaprzestania dawania rękojmi prawidłowego wykonywania zadań członka Komitetu.

5b. Ustanie członkostwa w Komitecie następuje również z powodu rezygnacji albo śmierci.

5c. W przypadku:

- 1) odwołania, rezygnacji albo śmierci członka komitetu w trakcie kadencji, lub
 - 2) gdy liczba powołanych członków Komitetu jest mniejsza niż 10
- przed upływem kadencji Komitetu, z uwzględnieniem ust. 4, minister właściwy do spraw gospodarki może powołać w jego skład nowego członka, na okres do końca kadencji Komitetu.”;

49) w art. 160i w ust. 2:

- a) w pkt 3 w lit. b w tiret piątym wyrazy „geologa wojewódzkiego” zastępuje się wyrazami „organu administracji geologicznej w województwie”,
- b) w pkt 4 skreśla się wyrazy „konsultacji społecznych,”;

50) w art. 160n dodaje się ust. 14 w brzmieniu:

„14. Przepisów ust. 8 – 13 nie stosuje się do modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii energię promieniowania słonecznego, o której mowa w art. 2 pkt 19a lit. a, jeżeli w wyniku tej modernizacji została zwiększona łączna moc zainstalowana elektryczna lub ilość wytwarzanej energii elektrycznej oraz nie powoduje ona wykorzystania dodatkowej powierzchni i jest zgodna

ze środkami łagodzącymi określonymi dla tej instalacji w planie obszarów przyspieszonego rozwoju OZE.”;

51) po art. 160n dodaje się art. 160o i 160p w brzmieniu:

„Art. 160o. 1. Realizacja inwestycji w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii energię promieniowania słonecznego zlokalizowanej na sztucznej powierzchni, z wyjątkiem sztucznego zbiornika wodnego, nie wymaga:

- 1) uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko ustawy, oraz przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, o której mowa w art. 59 ust. 1 tej ustawy, w przypadku kwalifikacji tej instalacji odnawialnego źródła energii oraz urządzeń, instalacji i sieci niezbędnych do jej przyłączenia do sieci do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu tej ustawy,
- 2) przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, o której mowa w art. 59 ust. 2 tej ustawy

– pod warunkiem, że głównym przeznaczeniem tej sztucznej powierzchni nie jest wytwarzanie energii z wykorzystaniem energii promieniowania słonecznego ani jej magazynowanie.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do inwestycji realizowanej na obszarze:

- 1) form ochrony zabytków, o których mowa w art. 7 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 i 1907, z 2025 r. poz. 537, 1168 i 1673 oraz z 2026 r. poz. 483);
- 2) obiektów ujętych w wykazie obiektów szczególnie ważnych dla bezpieczeństwa lub obronności państwa, o którym mowa w art. 615 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825, 1014 i 1080, z 2026 r. poz. 26 i 426).

3. Przepisy art. 160n ust. 3 – 13 stosuje się odpowiednio, przy czym regionalny dyrektor ochrony środowiska wnosi sprzeciw w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy inwestycja, o której mowa w ust. 1 może oddziaływać w sposób znaczący na:

- 1) formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 2) krajobrazy priorytetowe w rozumieniu art. 2 pkt 16f ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 3) główne szlaki migracyjne ptaków i ssaków oraz na określone na podstawie map wrażliwości przyrody obszary cenne pod względem przyrodniczym, narażone na niekorzystne oddziaływanie tej inwestycji.

Art. 160p. Jeżeli projekt rozbudowy lub modernizacji sieci elektroenergetycznej służący integracji instalacji odnawialnego źródła energii z systemem elektroenergetycznym:

- 1) podlega ocenie oddziaływania na środowisko, albo
 - 2) wymaga ustalenia, czy podlega ocenie oddziaływania na środowisko
- zgodnie z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, taka ocena oddziaływania na środowisko lub ustalenie konieczności jej przeprowadzenia ograniczają się do potencjalnego wpływu wynikającego z rozbudowy lub modernizacji w porównaniu z istniejącą infrastrukturą sieciową.”;
- 52) w art. 164 w ust. 1 skreśla się wyrazy „, w terminie do dnia 31 grudnia 2016 r.”;
 - 53) w art. 168 po pkt 23 dodaje się pkt 23a w brzmieniu:
„23a) nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 25 pkt 3-5;”;
 - 54) w art. 169 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:
„8. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, w sprawie nałożenia kary, o której mowa w art. 168 pkt 23a, po raz pierwszy, wytwórcy objętego tą decyzją nie pociąga się do odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 3 pkt 6.”;
 - 55) w art. 170 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:
„8. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art. 168 pkt 23a wynosi, w przypadku:
 - 1) instalacji odnawialnego źródła energii wpisanej do rejestru wytwórców biogazu rolniczego wynosi 0,025 złotego za każdy m³ rocznej wydajności tej instalacji na dzień stwierdzenia naruszenia, w której jest wytwarzany biogaz rolniczy, w odniesieniu do każdego kwartału roku w którym doszło do naruszenia, a w

- przypadku gdy wytwórca nie posiada instalacji w której wytwarzany jest biogaz rolniczy, 100 złotych za każdy 1 kW łącznej mocy instalacji odnawialnego źródła energii wpisanej do rejestru wytwórców biogazu rolniczego na dzień stwierdzenia naruszenia, w której jest wytwarzana energia elektryczna z biogazu rolniczego lub biometan z biogazu rolniczego, w odniesieniu do każdego kwartału roku w którym doszło do naruszenia;
- 2) mikroinstalacji biogazu rolniczego wynosi 0,025 złotego za każdy m³ rocznej wydajności tej mikroinstalacji biogazu rolniczego na dzień stwierdzenia naruszenia, w której jest wytwarzany biogaz rolniczy, w odniesieniu do każdego kwartału roku w którym doszło do naruszenia;
 - 3) mikroinstalacji, w której jest wytwarzana energia elektryczna z biogazu rolniczego wynosi 100 złotych za każdy 1 kW łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej mikroinstalacji na dzień stwierdzenia naruszenia w odniesieniu do każdego kwartału roku, w którym doszło do naruszenia.”;
- 56) w załączniku do ustawy w części „ II.2. METODYKA”:
- a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„Do celów wyliczenia ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dzięki lepszej gospodarce rolnej (esca), np. redukcji upraw lub uprawie bezpłужnej, poprawie upraw i płodozmianu, stosowaniu uprawy okrywowej, w tym zarządzania pozostałościami poźniwnymi oraz stosowania organicznych polepszaczy gleby takich jak kompost, produkt fermentacji obornika, uwzględnia się tylko w przypadku, gdy nie wiąże się z tym ryzyko niekorzystnego wpływu na bioróżnorodność. Co więcej należy przedstawić solidne i wiarygodne dowody, że nastąpił wzrost ilości pierwiastka węgla w glebie lub że prawdopodobnie nastąpi on w okresie, w którym przedmiotowe surowce były uprawiane, przy uwzględnieniu emisji powstałych w sytuacji, gdy takie praktyki prowadzą do zwiększonego stosowania nawozów i herbicydów. Pomiary ilości pierwiastka węgla w glebie mogą stanowić taki dowód, np. przez pierwszy pomiar przed uprawą i kolejne pomiary w regularnych odstępach co kilka lat. W takim przypadku, zanim dostępny będzie drugi pomiar, wzrost ilości pierwiastka węgla w glebie szacuje się na podstawie reprezentatywnych eksperymentów lub modeli gleby. Od drugiego pomiaru pomiary stanowią podstawę stwierdzenia faktu wzrostu ilości pierwiastka węgla w glebie i wielkości tego wzrostu.”,

b) w pkt 13 wyrazy „, , stosowanego w produktach handlowych i w usługach” zastępuje się wyrazami „w produkcji towarów i usług komercyjnych przed dniem 1 stycznia 2036 r.”,

c) pkt 16 akapit drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„W przypadku biogazu i biometanu w obliczeniach uwzględnia się wszystkie współprodukty, które nie wchodzą w zakres pkt 15. W obliczeniach współprodukty mające negatywną wartość energetyczną uznaje się za posiadające zerową wartość energetyczną.

Co do zasady, odpady, pozostałości w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 11c ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, i pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa, w tym wszystkie odpady i pozostałości uwzględnione w załączniku nr 1 do ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, uznaje się za materiały o zerowej emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia, aż do momentu ich zbiórki, bez względu na to, czy są przetwarzane na produkty pośrednie przed przekształceniem w produkt końcowy.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1125, z 2025 r. poz. 409, 1535 i 1668 oraz z 2026 r. poz. 252) w art. 27a:

1) po ust. 2d dodaje się ust. 2e – 2g w brzmieniu:

„2e. Jeżeli wniosek o wydanie pozwolenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1, dla morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 3 i 13 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych lub jego elementów, nie spełnia wymagań określonych w ust. 1 – 2c lub 4, organ administracji morskiej w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku wzywa wnioskodawcę do usunięcia braków.

2f. W przypadku braku wezwania w terminie, o którym mowa w ust. 2e, przyjmuje się, że wniosek o wydanie pozwolenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1, dla morskiej farmy wiatrowej spełnia wymogi formalne.

2g. Organ administracji morskiej na wniosek inwestora wydaje zaświadczenie potwierdzające spełnianie wymogów formalnych przez wniosek o wydanie pozwolenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1, dla morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 3 i 13 ustawy z

dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych lub jego elementów.”;

- 2) w ust. 3 po wyrazach „ust. 1 – 2d” dodaje się wyrazy „, , a w przypadku gdy wnioski te dotyczą morskich farm wiatrowych lub zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 3 i 13 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych lub jego elementów, również przepisy ust. 2e – 2g.”;
- 3) w ust. 5 po wyrazach „bez rozpoznania” dodaje się wyrazy „, , z uwzględnieniem ust. 2e – 2f”.

Art. 3. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418, 1080, 1535 i 1847) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 do tytułu ustawy w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniającej dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylającej dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (Dz. Urz. UE. L 2023/2413 z 31.10.2023 r., str. 1).”;
- 2) w art. 33 dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:
„7. W przypadku gdy wniosek o pozwolenie na budowę dotyczy instalacji odnawialnego źródła energii i wezwanie do usunięcia braków nie nastąpiło w terminie, o którym mowa w ust. 6, przyjmuje się, że dany wniosek spełnia wymogi formalne, z wyłączeniem wymogów, o których mowa w art. 35 ust. 1.
8. Organ nadzoru budowlanego na wniosek inwestora wydaje zaświadczenie potwierdzające spełnianie wymogów formalnych przez wniosek o pozwolenie na budowę instalacji odnawialnego źródła energii.”;
- 3) w art. 57 po ust. 3c dodaje się ust. 3d – 3f w brzmieniu:
„3d. Jeżeli zawiadomienie o zakończeniu budowy lub wniosek o udzielenie pozwolenia na użytkowanie instalacji odnawialnego źródła energii nie spełnia wymogów formalnych, organ nadzoru budowlanego w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku wzywa inwestora do usunięcia braków.

3e. W przypadku braku wezwania w terminie, o którym mowa w ust. 3d, przyjmuje się, że zawiadomienie o zakończeniu budowy lub wnioski o udzielenie pozwolenia na użytkowanie instalacji odnawialnego źródła energii spełnia wymogi formalne.

3f. Organ nadzoru budowlanego, na wniosek inwestora, wydaje zaświadczenie potwierdzające spełnianie wymogów formalnych przez zawiadomienie o zakończeniu budowy lub wnioski o udzielenie pozwolenia na użytkowanie instalacji odnawialnego źródła energii.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 43 i 516) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 do tytułu ustawy w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się odnośnik nr 5 w brzmieniu:

„5) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylającą dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (Dz. Urz. UE. L 2023/2413 z 31.10.2023 r., str. 1).”;

2) w art. 5 ust. 2d otrzymuje brzmienie:

„2d. Umowa sprzedaży paliw lub energii wytworzonych z odnawialnego źródła energii może zostać zawarta bezpośrednio między wytwórcą w rozumieniu art. 2 pkt 39 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, a odbiorcą końcowym, a transport paliw lub energii stanowiących przedmiot tej umowy może odbywać się za pomocą:

- 1) sieci elektroenergetycznej, gazowej, wodorowej, ciepłowniczej lub chłodniczej – w przypadku energii elektrycznej, ciepła albo chłodu, wodoru odnawialnego, biometanu, biogazu albo biogazu rolniczego;
- 2) linii bezpośredniej – w przypadku energii elektrycznej;
- 3) gazociągu bezpośredniego – w przypadku biometanu, biogazu lub biogazu rolniczego.”;

3) w art. 7:

a) w ust. 8g:

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) 90 dni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o:

- a) przyłączenie do sieci elektroenergetycznej biogazowni rolniczej o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 2 MW, spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz. U. z 2026 r. poz. 52),
- b) zwiększenie łącznej mocy zainstalowanej instalacji odnawialnego źródła energii o nie więcej niż 15% – w przypadku gdy zwiększenie to nie prowadzi do zagrożenia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej oraz zmiany parametrów technicznych tej sieci, a także z wyjątkiem wnioskodawcy lub podmiotu, o którym mowa w pkt 1-3 i 7;”

– po pkt 7 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) 14 dni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej pompy ciepła o mocy zainstalowanej elektrycznej:

- a) nie większej niż 12 kW,
- b) większej niż 12 kW i nie większej niż 50 kW – w przypadku gdy co najmniej 60% mocy zainstalowanej elektrycznej pompy ciepła objętej wnioskiem stanowi moc zainstalowana elektryczna mikroinstalacji należącej do prosumenta

– w przypadku gdy przyłączenie tej pompy ciepła do sieci elektroenergetycznej nie prowadzi do zagrożenia bezpieczeństwa pracy tej sieci oraz zmiany jej parametrów technicznych, a także konieczności budowy, przebudowy lub modernizacji przyłącza, przy czym niniejszego przepisu nie stosuje się do pomp ciepła przyłączanych na obszarach, o których mowa w art. 160o ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o odnawialnych źródłach energii;”

- b) w ust. 8ga po wyrazach „brakach lub wadach tego wniosku” dodaje się wyrazy „, , z uwzględnieniem ust. 8gb – 8gd”;
- c) po ust. 8ga dodaje się ust. 8gb – 8gd w brzmieniu:

„8gb. W przypadku gdy wniosek o określenie warunków przyłączenia dla instalacji odnawialnego źródła energii nie spełnia wymogów formalnych określonych dla danego rodzaju wniosku w ustawie lub w przepisach wydanych na

podstawie art. 9 ust. 2, 4 i 7 lub został złożony niezgodnie z wzorem, o którym mowa w tych przepisach, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw lub energii, w terminie 30 dni od dnia wpływu tego wniosku, wzywa wnioskodawcę do usunięcia braków, wraz z pouczeniem, że nieusunięcie braków w wyznaczonym terminie spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

8gc. W przypadku braku wezwania w terminie, o którym mowa w ust. 3gb, przyjmuje się, że wniosek o określenie warunków przyłączenia dla instalacji odnawialnego źródła energii spełnia wymogi formalne.

8gd. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw lub energii na wniosek podmiotu ubiegającego się o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii potwierdza pisemnie spełnianie przez wniosek o określenie warunków przyłączenia dla instalacji odnawialnego źródła energii wymogów formalnych.”;

4) po art. 7b dodaje się art. 7ba w brzmieniu:

„Art. 7ba. 1. Minister właściwy do spraw energii:

- 1) organizuje działania promujące stosowanie efektywnych kosztowo środków służących zwiększeniu poziomu wykorzystania energii z odnawialnych źródeł energii w ramach systemów ogrzewania i chłodzenia, w tym wprowadzanie innowacyjnych technologii;
- 2) prowadzi działania informacyjno-edukacyjne na temat dostępnych instrumentów finansowych służących zwiększeniu poziomu wykorzystania energii z odnawialnych źródeł energii w ramach systemów ogrzewania i chłodzenia.

2. Minister właściwy do spraw energii, zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu informacje o instrumentach finansowych służących zwiększeniu poziomu wykorzystania energii z odnawialnych źródeł energii w ramach systemów ogrzewania i chłodzenia.”;

5) w art. 10d:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) magazynowania ciepła pochodzącego z nadwyżek energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii”;

b) w ust. 2 po wyrazach „rozwiązań alternatywnych" dodaje się wyrazy:

„, a także określa warunki umożliwiające efektywne rynkowo wykorzystanie tego potencjału”,

6) w art. 11zc:

a) w ust. 1 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) operatorowi rejestru gwarancji pochodzenia w rozumieniu art. 2 pkt 22b ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – w zakresie niezbędnym do obsługi tego rejestru;”,

b) w ust. 5 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) operatorowi rejestru gwarancji pochodzenia w rozumieniu art. 2 pkt 22b ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;”;

7) po art. 15 ab dodaje się art. 15ac-15ae w brzmieniu:

„Art. 15ac. Krajowy plan określa w szczególności krajowy cel w zakresie udziału energii ze źródeł odnawialnych oraz z ciepła odpadowego i chłodu odpadowego w systemach ciepłowniczych i chłodniczych, zwany dalej „krajowym celem ciepłownictwa systemowego”, a także działania konieczne do osiągnięcia tego celu.

Art. 15ad. 1. Krajowy cel ciepłownictwa systemowego oblicza się jako iloraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze źródeł odnawialnych, ciepła odpadowego i chłodu odpadowego w systemach ciepłowniczych i chłodniczych oraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze wszystkich źródeł w systemach ciepłowniczych i chłodniczych, wyrażony w procentach.

2. Do obliczenia krajowego celu ciepłownictwa systemowego stosuje się metodologię i definicje określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.³⁾).

3. Do obliczenia krajowego celu ciepłownictwa systemowego uwzględnia się:

1) energię elektryczną ze źródeł odnawialnych wykorzystywaną w systemach ciepłowniczych i chłodniczych wykorzystywaną do wytwarzania ciepła lub chłodu, z uwzględnieniem średniego udziału energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w krajowym systemie elektroenergetycznym w dwóch poprzednich latach, na podstawie danych organu statystycznego Unii Europejskiej - Eurostatu;

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 258 z 30.9.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 50 z 22.2.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 131 z 1.5.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 292 z 10.11.2017, str. 3, Dz. Urz. UE L 325 z 16.12.2019, str. 43, Dz. Urz. UE L 20 z 31.1.2022, str. 208 oraz Dz. Urz. UE L 2024/264 z 18.1.2024.

- 2) ciepło lub chłód wytworzone z paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, lub z biopłynów w instalacji odnawialnego źródła energii - wyłącznie gdy te paliwa z biomasy lub te biopłyny spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a w ust. 2 lub ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy.

Art. 15ae 1. Dla celów statystycznych w zakresie krajowego celu ciepłownictwa systemowego:

- 1) w przypadku, gdy ciepło zostanie wytworzone w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej pompę ciepła za ciepło ze źródeł odnawialnych uznaje się energię aerothermalną, geothermalną, hydrothermalną lub otoczenia, w rozumieniu odpowiednio art. 2 pkt 9, 10, 11 i 11¹ ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, zwanych dalej „energiami aerothermalną, geothermalną, hydrothermalną lub otoczenia”, wychwycone przez pompy ciepła, w ilości obliczonej według wzoru:

$$ERES = Q_{usable} * (1 - 1/SPF),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ERES – ilość energii aerothermalnej, geothermalnej, hydrothermalnej lub otoczenia, wychwyconych przez pompy ciepła, która stanowi energię ze źródeł odnawialnych,

Q_{usable} – szacunkowe całkowite ciepło użytkowe wytworzone z pomp ciepła, dla których ustala się ilość energii aerothermalnej, geothermalnej, hydrothermalnej lub otoczenia, która stanowi energię ze źródeł odnawialnych,

SPF – szacunkowy przeciętny współczynnik wydajności sezonowej dla pomp ciepła, dla których ustala się ilość energii aerothermalnej, geothermalnej, hydrothermalnej lub otoczenia, która stanowi energię ze źródeł odnawialnych, określony zgodnie z art. 116 ust. 1b ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;

- 2) ilość energii odnawialnej wykorzystywanej na potrzeby chłodzenia oblicza się zgodnie z następującym wzorem:

$$E_{RES-C} = (Q_{C_{Source}} - E_{INPUT}) \times S_{SPF_p} = Q_{C_{Supply}} \times S_{SPF_p},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ERES-C – ilość energii odnawialnej na potrzeby chłodzenia,

$Q_{C_{Source}}$ – ilość ciepła przekazywana przez układ chłodzenia do otaczającego powietrza, wody lub gruntu,

E_{INPUT} – zużycie energii przez system chłodzenia, w tym zużycie energii przez systemy pomocnicze dla systemu objętego pomiarami,

$Q_{C_{Supply}}$ – chłód dostarczony przez system chłodzenia,

S_{SPF_p} – współczynnik wydajności sezonowej dla urządzeń chłodniczych, określający udział chłodu, który można uznać za energię z odnawialnych źródeł energii wyrażony w procentach i obliczany według wzoru:

$$S_{SPF_p} = \frac{SPF_p - SPF_{p_LOW}}{SPF_{p_HIGH} - SPF_{p_LOW}}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S_{SPF_p} – współczynnik wydajności sezonowej dla urządzeń chłodniczych, określający udział chłodu, który można uznać za energię z odnawialnych źródeł energii,

SPF_p – współczynnik wydajności sezonowej odniesiony do energii pierwotnej, w rozumieniu pkt 58 załącznika I z rozporządzeni Komisji (UE) 2016/2281 z dnia 30 listopada 2016 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów do ogrzewania powietrznego, produktów chłodzących, wysokotemperaturowych agregatów chłodniczych i klimakonwektorów wentylatorowych (Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2016, str. 1, z późn. zm.⁴⁾) oraz w rozumieniu pkt. 1.19 załącznika I rozporządzenia Komisji (UE) nr 206/2012 z dnia 6 marca 2012 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2009/125/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla klimatyzatorów i wentylatorów przenośnych (Dz. Urz. UE L 72 z 10.3.2012, s. 7, z późn. zm.⁵⁾), przy czym, do obliczenia wartości

⁴⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2016, str. 51.

⁵⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 346 z 20.12.2016, str. 1.

SPF_p stosuje się współczynnik energii pierwotnej w odniesieniu do energii elektrycznej wynoszący 1,9 oraz warunki brzegowe określone w normie PN-EN 14511;

SPF_{p_LOW} – minimalny współczynnik wydajności sezonowej, wyrażony w odniesieniu do energii pierwotnej i oparty na efektywności standardowych systemów chłodzenia określony z uwzględnieniem minimalnych wymogów dotyczących ekoprojektu, o których mowa w załączniku 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2016/2281 z dnia 30 listopada 2016 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów do ogrzewania powietrznego, produktów chłodzących, wysokotemperaturowych agregatów chłodniczych i klimakonwektorów wentylatorowych;

SPF_{p_HIGH} – maksymalna wartość dla współczynnika wydajności sezonowej, wyrażona w postaci energii pierwotnej, oparta na najlepszych praktykach w zakresie chłodzenia naturalnego w systemach chłodniczych.

2. Dla obliczenia ilości energii odnawialnej wykorzystywanej na potrzeby chłodzenia, o której mowa w ust. 1 pkt 2:

- 1) za wytwarzające energię odnawialną uznaje się wyłącznie systemy chłodzenia pracujące powyżej minimalnego współczynnika wydajności sezonowej, wynoszącego co najmniej 1,4;
 - 2) w przypadku systemów chłodzenia, których współczynnik wydajności sezonowej odniesiony do energii pierwotnej (SPF_p) osiąga wartość co najmniej 6 (SPF_{p_HIGH}), całość dostarczonego chłodu zalicza się do energii pochodzącej z odnawialnych źródeł energii;
 - 3) w przypadku systemów chłodzenia opartych w 100 % na ciepłe z odnawialnych źródeł energii, wykorzystujących proces absorpcji lub adsorpcji, całość dostarczonego chłodu zalicza się do energii pochodzącej z odnawialnych źródeł energii.”;
- 8) w art. 16 w ust. 1:
- a) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

- „8) plan obszarów przyspieszonego rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 160g ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;”,
- b) dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
- „9) ocenę potencjału systemów ciepłowniczych lub chłodniczych, o której mowa w art. 10d ust. 1 – w przypadku przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej.”;
- 9) w art. 23 w ust. 2 w pkt 18b w lit. l średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. m w brzmieniu:
- „m) funkcjonowania umów, o których mowa w art. 5 ust. 2d, w tym w zakresie prawnych i organizacyjnych barier ich rozwoju;”.

Art. 5. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1194 oraz z 2026 r. poz. 252):

- 1) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. Ustawa określa również warunki i tryb wydawania certyfikatów instalatorom punktów ładowania i magazynów energii.”;

- 2) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

Rozdział 4a

Warunki i tryb wydawania certyfikatów instalatorom punktów ładowania i magazynów energii oraz akredytowania organizatorów szkoleń

Art. 62a.1. Osoba dokonująca instalacji:

1) punktów ładowania w rozumieniu art. 2 pkt 17 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych, zwanych dalej „punktami ładowania”,

2) magazynów energii w rozumieniu art. 3 pkt 10ka ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, zwanych dalej „magazynami energii”

- zwana dalej „instalatorem”, może wystąpić z wnioskiem do Prezesa UDT, o wydanie dokumentu potwierdzającego posiadanie przez instalatora kwalifikacji do instalowania danego rodzaju instalacji zwanego dalej „certyfikatem”.

2. Certyfikat potwierdza posiadanie kwalifikacji do instalowania punktów ładowania lub magazynów energii.

3. Certyfikat może być wydany instalatorowi, który:

- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;
- 3) ukończył szkolenie podstawowe dla osób ubiegających się o wydanie certyfikatu, poświadczone zaświadczeniem, przeprowadzone przez akredytowanego organizatora szkoleń, o którym mowa w art. 62l ust. 1 lub w art. 62s ust. 1, w zakresie dotyczącym instalowania punktu ładowania lub magazynu energii albo posiada dyplom ukończenia studiów w zakresie instalacji albo urządzeń i instalacji sanitarnych, energetycznych, elektroenergetycznych, grzewczych, chłodniczych, cieplnych i klimatyzacyjnych lub elektrycznych;
- 4) złożył z wynikiem pozytywnym egzamin przeprowadzony przez komisję egzaminacyjną, o której mowa w art. 62b ust. 3, dla punktu ładowania lub magazynu energii, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia ukończenia szkolenia podstawowego.

4. Instalatorowi, który posiada dyplom zawodowy albo dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe, w zawodzie technik elektromobilności wydany na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, w okresie 5 lat od dnia otrzymania tych dyplomów może być wydany właściwy certyfikat, jeżeli spełnia on warunki określone w ust. 3 pkt 1 oraz w pkt 2.

5. W przypadku gdy instalator ubiega się o wydanie certyfikatu po 5 latach od dnia otrzymania dyplomów, o których mowa w ust. 4, certyfikat może być mu wydany, jeżeli ukończy szkolenie przypominające w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku o wydanie certyfikatu.

Art. 62b. 1. Egzamin dla instalatorów ubiegających się o wydanie certyfikatu przeprowadza się nie rzadziej niż dwa razy w roku.

2. Informację o terminie i miejscu egzaminu dla instalatorów Prezes UDT ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, nie później niż w terminie trzydziestu dni przed dniem egzaminu.

3. Egzamin dla instalatorów przeprowadza komisja egzaminacyjna, zwana dalej „Komisją”.

4. Prezes UDT powołuje członków Komisji spośród osób wskazanych we wnioskach podmiotów, o których mowa w ust. 5, oraz osób wyznaczonych przez siebie,

spełniających wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 62r pkt 3, w okresie 4 lat od dnia potwierdzenia spełnienia tych wymagań.

5. Wniosek o powołanie członka Komisji mogą zgłosić w szczególności:

- 1) izby gospodarcze i izby rzeczoznawców oraz stowarzyszenia naukowo-techniczne - w przypadku, gdy zgodnie ze statutem wykonują działalność w zakresie punktów ładowania lub magazynów energii;
- 2) jednostki i instytucje o zasięgu regionalnym lub ogólnokrajowym wykonujące działalność w zakresie punktów ładowania lub magazynów energii;
- 3) producenci oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność w zakresie punktów ładowania lub magazynów energii;
- 4) ośrodki szkoleniowe lub szkoły, w których prowadzi się kształcenie zawodowe z zakresu energetyki.

6. W skład Komisji wchodzi nie mniej niż 3 członków.

7. Za przeprowadzenie egzaminu dla instalatorów członkom Komisji przysługuje wynagrodzenie, które nie może być wyższe niż 20% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2025 r. poz. 1749 oraz z 2026 r. poz. 26 i 425).

Art. 62c. 1. Wniosek o wydanie certyfikatu zawiera w szczególności:

- 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) datę i miejsce urodzenia wnioskodawcy;
- 3) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji wnioskodawcy;
- 4) numer PESEL, o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość wnioskodawcy;
- 5) określenie zakresu certyfikatu;
- 6) aktualne miejsce pracy lub wykonywania działalności gospodarczej przez wnioskodawcę;
- 7) podpis wnioskodawcy.

2. Do wniosku o wydanie certyfikatu wnioskodawca dołącza:

- 1) kopię dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 62a w ust. 4 albo ust. 5, jeżeli dotyczy;

2) oświadczenie o wyrażeniu zgody albo o odmowie ujawnienia w rejestrze, o którym mowa w art. 62z ust. 1 pkt 1, informacji dotyczących miejsca pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora.

3. Do wniosku o wydanie certyfikatu wnioskodawca dołącza oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny oświadczam, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych, korzystam z pełni praw publicznych i nie byłem skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Wniosek o wydanie certyfikatu może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513).

5. Wniosek o wydanie certyfikatu złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

Art. 62d. 1. Przed wydaniem certyfikatu Prezes UDT sprawdza spełnianie przez instalatora ubiegającego się o wydanie certyfikatu wymagań, o których mowa w art. 62a ust. 3 lub 4.

2. Prezes UDT wydaje certyfikat albo zawiadamia o odmowie jego wydania, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie certyfikatu.

3. Certyfikat jest ważny przez okres 5 lat.

Art. 62e. Prezes UDT odmawia wydania certyfikatu w przypadku stwierdzenia:

- 1) niespełniania przez osobę ubiegającą się o wydanie certyfikatu któregokolwiek z wymagań określonych w art. 62a ust. 3 lub 4 albo
- 2) cofnięcia instalatorowi certyfikatu - w przypadku, gdy od dnia cofnięcia certyfikatu nie upłynął rok.

Art. 62f. 1. Prezes UDT cofa wydany certyfikat w przypadku:

- 1) ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych instalatora;
- 2) pozbawienia instalatora praw publicznych;
- 3) skazania instalatora prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;

- 4) gdy certyfikat jest wykorzystywany przez instalatora niezgodnie z jego zakresem lub punkt ładowania albo magazyn energii został zainstalowany przez instalatora niezgodnie z przepisami

2. Instalator, któremu cofnięto certyfikat, może ubiegać się ponownie o wydanie certyfikatu po upływie roku od dnia cofnięcia certyfikatu.

Art. 62g. Prezes UDT przedłuża ważność certyfikatu na okres kolejnych 5 lat od dnia jego wygaśnięcia, jeżeli instalator:

- 1) spełnia warunki, o których mowa w art. 62a ust. 3 lub 4;
- 2) ukończył, w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień upływu ważności certyfikatu, szkolenie przypominające;
- 3) zainstalował, poddał modernizacji lub utrzymuje w należyтым stanie technicznym, odpowiednio do zakresu certyfikatu, o przedłużeniu ważności którego się ubiega, co najmniej pięć punktów ładowania albo magazynów energii.

Art. 62h. 1. Wniosek o przedłużenie ważności certyfikatu składa się do Prezesa UDT w terminie 6 miesięcy przed dniem upływu ważności certyfikatu.

2. Wniosek o przedłużenie ważności certyfikatu zawiera dane określone w art. 62c ust. 1. Do wniosku dołącza się:

- 1) oświadczenie o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 62a ust. 3 lub 4;
- 2) zaświadczenie wydane przez akredytowanego organizatora szkoleń o ukończeniu, w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień upływu ważności certyfikatu, szkolenia przypominającego;
- 3) wykaz zainstalowanych, poddanych modernizacji lub utrzymywanych w należyтым stanie technicznym, odpowiednio do zakresu certyfikatu, o przedłużeniu ważności którego się ubiega, co najmniej pięciu punktów ładowania albo magazynów energii, zawierający w szczególności:
 - a) wskazanie miejsca lub miejsc zainstalowania,
 - b) opis punktu ładowania lub magazynu energii, w szczególności moc zainstalowaną elektryczną, z określeniem rodzaju wykonanych czynności;
- 4) oświadczenie o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny oświadczam, że dane zawarte we wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu są kompletne i zgodne

z prawdą.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. Jeżeli we wniosku nie wskazano adresu instalatora i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

4. Jeżeli wniosek nie czyni zadość wymaganiom określonym w ust. 2, Prezes UDT wzywa instalatora do usunięcia braków w terminie 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Art. 62i. 1. Prezes UDT wydaje wtórnik certyfikatu na wniosek instalatora w przypadku utraty lub zniszczenia certyfikatu.

2. W przypadku odzyskania utraconego certyfikatu instalator, który uzyskał wtórnik certyfikatu, zwraca certyfikat Prezesowi UDT.

3. Instalator, który wnioskuje o zmianę danych certyfikatu, składa wniosek do Prezesa UDT, do którego załącza aktualny certyfikat, którego dane mają być zmienione.

Art. 62j. 1. Osoby będące obywatelami innych państw, z wyjątkiem państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którym na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej przysługuje prawo podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą dokonywać instalacji punktu ładowania lub magazynów energii, jeżeli posiadają ważny:

- 1) certyfikat lub równoważny dokument wydany w tym państwie zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych i zgłoszą Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia instalacji nie później niż w terminie 30 dni przed zamierzonym dniem rozpoczęcia, lub
- 2) certyfikat wydany na podstawie art. 62d ust. 2.

2. W zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera się:

- 1) dane, o których mowa w art. 62c ust. 1;
- 2) oświadczenie o ważności i możliwości stosowania w obrocie certyfikatu lub równoważnego dokumentu wydanego w innym państwie.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, stanowi podstawę do dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 62z ust. 1 pkt 1.

Art. 62k. 1. Certyfikat lub równoważny dokument wydany w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej na podstawie kryteriów określonych w załączniku IV dyrektywy (UE) 2018/2001 w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych stanowi dokument równoważny z certyfikatem wydanym na podstawie art. 139 ust. 2 i stanowi podstawę do zgłoszenia Prezesowi UDT zamiaru rozpoczęcia instalacji.

2. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się nie później niż w terminie 30 dni przed zamierzonym dniem rozpoczęcia instalacji. Przepisy art. 62j ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 62l. 1. Akredytowanym organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 62a ust. 3 pkt 3 oraz w art. 62h ust. 2 pkt 2, może być podmiot, który:

- 1) posiada system zarządzania szkoleniami;
- 2) posiada warunki lokalowe i wyposażenie gwarantujące prawidłowe przeprowadzenie szkoleń;
- 3) dysponuje kadrą posiadającą kwalifikacje niezbędne do przeprowadzenia szkolenia;
- 4) uzyskał akredytację Prezesa UDT w zakresie szkolenia dla punktu ładowania albo magazynu energii, zwaną dalej „akredytacją”.

2. System zarządzania szkoleniami, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dla punktu ładowania lub magazynu energii, przy uwzględnieniu dobrej praktyki szkoleniowej, zawiera w szczególności:

- 1) wskazanie osoby odpowiedzialnej za zarządzanie organizacją szkoleń;
- 2) procedurę dokumentowania i weryfikacji kompetencji osób prowadzących szkolenia oraz zapewnienia aktualizacji ich wiedzy;
- 3) procedurę rejestrowania uczestników szkoleń oraz dokumentowania przebiegu szkoleń wraz z oceną ich efektywności;
- 4) procedurę nadzoru nad:
 - a) aktualizacją i dokonywaniem zmian w programach szkoleń i materiałach szkoleniowych,
 - b) stanem urządzeń technicznych, w tym wyposażeniem laboratoryjnym lub innymi urządzeniami do zajęć praktycznych;
- 5) zasady informowania o:
 - a) wysokości opłat za szkolenia oraz sposobie ich wnoszenia,

- b) miejscu oraz czasie szkolenia,
- c) zakresie programowym szkolenia, w tym przepisach prawnych, normach, specyfikacjach technicznych i innych pomocach niezbędnych do realizacji programu szkolenia,
- d) wyposażeniu dostarczanym przez organizatora, w tym środkach ochrony indywidualnej, oraz wymaganiach bezpieczeństwa i higieny pracy związanych z miejscami szkolenia.

Art. 62m. 1. Prezes UDT udziela akredytacji na wniosek organizatora szkolenia.

2. Wniosek o udzielenie akredytacji zawiera:

- 1) oznaczenie firmy organizatora szkolenia i adresu jego siedziby;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) organizatora szkolenia, jeżeli został nadany;
- 3) określenie:
 - a) typu przeprowadzanych szkoleń,
 - b) rodzaju instalacji w zakresie, w którym zamierza prowadzić szkolenie,
 - c) miejsca lub miejsc prowadzenia szkolenia;
- 4) podpis wnioskodawcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wnioskodawcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

3. Do wniosku o udzielenie akredytacji dołącza się:

- 1) tablicę korelacji zakresu programowego szkolenia prowadzonego przez organizatora z zakresem programowym szkolenia określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 62r,
- 2) procedury systemu zarządzania szkoleniami, o których mowa w art. 62l ust. 2 pkt 2-4,
- 3) wykaz szkoleń z określeniem zakresu programowego dla danego typu szkolenia, z podziałem na grupy tematyczne i zagadnienia,
- 4) wykaz zajęć szkoleniowych oraz liczby godzin edukacyjnych,
- 5) wykaz urządzeń technicznych, w tym wyposażenia laboratoryjnego lub innych urządzeń do zajęć praktycznych,
- 6) wykaz osób prowadzących zajęcia teoretyczne i praktyczne wraz z ich danymi osobowymi oraz danymi dotyczącymi wykształcenia oraz przebiegu praktyki zawodowej.

4. Wniosek o udzielenie akredytacji może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

5. Wniosek o udzielenie akredytacji złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

Art. 62n. 1. Jeżeli we wniosku nie wskazano adresu organizatora szkolenia i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

2. Jeżeli wniosek nie czyni zadość wymaganiom ustalonym w art. 62m, Prezes UDT wzywa organizatora szkolenia do usunięcia braków w terminie 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Art. 62o. 1. Prezes UDT udziela akredytacji organizatorowi szkolenia albo zawiadamia o odmowie jej udzielenia, w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia złożenia wniosku o udzielenie akredytacji.

2. Akredytacja jest ważna przez okres 5 lat od dnia jej udzielenia i podlega okresowej weryfikacji, co najmniej raz w okresie ważności udzielonej akredytacji.

Art. 62p. Prezes UDT odmawia udzielenia akredytacji organizatorowi szkoleń, w przypadku gdy organizator szkolenia nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 62l ust. 1 pkt 1-3.

Art. 62q. 1. Prezes UDT może ograniczyć zakres udzielonej akredytacji na wniosek akredytowanego organizatora szkoleń. Przepisy art. 62m ust. 1, 2, 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

2. Prezes UDT cofa udzieloną akredytację, w przypadku negatywnego wyniku okresowej weryfikacji, o której mowa w art. 62o ust. 2.

Art. 62r. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki udzielania akredytacji organizatorowi szkoleń oraz sposób jej okresowej weryfikacji, wzór wniosku o udzielenie akredytacji, wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 62s ust. 1 pkt 1, oraz wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia,
- 2) zakres programowy szkoleń podstawowych i przypominających, części teoretycznej i praktycznej, obejmujący minimalny zakres wiedzy i umiejętności, dla osób ubiegających się o wydanie lub przedłużenie ważności certyfikatu,

- 3) wymagania kwalifikacyjne dla kandydata na członka Komisji, tryb powoływania, okresowej weryfikacji i odwoływania członków Komisji, sposób działania Komisji oraz sposób i wysokość wynagrodzenia członków Komisji za przeprowadzenie egzaminu na instalatorów,
- 4) sposób opracowywania, weryfikacji i przechowywania pytań egzaminacyjnych,
- 5) warunki i formę przeprowadzania egzaminu oraz kryteria jego oceny,
- 6) wzory wniosków o wydanie certyfikatu, o przedłużeniu ważności certyfikatu oraz o zmianę danych certyfikatu, wzór graficzny certyfikatu i jego wtórnika oraz wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 62j ust. 1 pkt 1,
- 7) sposób prowadzenia rejestrów, o których mowa w art. 62z ust. 1, oraz warunki i sposób przechowywania dokumentacji dotyczącej udzielonej akredytacji i wydania certyfikatu

- biorąc pod uwagę zapewnienie bezstronnego i niezależnego przebiegu postępowań w sprawie akredytacji organizatorów szkoleń oraz certyfikacji instalatorów punktu ładowania lub magazynu energii, zapewnienie ich odpowiednich kompetencji, a także odpowiedniego sposobu dokumentowania, ewidencjonowania oraz przechowywania dokumentacji dotyczącej tych postępowań.

Art. 62s.1. Podmiot prowadzący działalność w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może być organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 62a ust. 3 pkt 3 oraz w art. 62h ust. 2 pkt 2, jeżeli posiada ważną:

- 1) akredytację udzieloną przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, i zgłosi Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia szkoleń nie później niż w terminie 60 dni przed zamierzonym dniem rozpoczęcia szkoleń, lub
- 2) akredytację udzieloną na podstawie art. 62o ust. 1.
 2. Zgłoszenie o zamiarze rozpoczęcia szkoleń zawiera:
 - 1) dane, o których mowa w art. 62m ust. 2;
 - 2) oświadczenie o ważności akredytacji udzielonej przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie

Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

3. Zgłoszenie o zamiarze rozpoczęcia szkoleń stanowi podstawę do dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 60z ust. 1 pkt 2.

Art. 62t. 1. Przy Prezesie UDT działa Komitet Odwoławczy, zwany dalej „Komitetem”, który liczy nie więcej niż 10 osób posiadających wiedzę i doświadczenie w zakresie certyfikacji i akredytacji.

2. Do zadań Komitetu należy rozpatrywanie odwołań w sprawach odmowy wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowy przedłużenia ważności certyfikatu, odmowy udzielenia akredytacji oraz cofnięcia akredytacji.

3. Kadencja Komitetu trwa 4 lata od dnia powołania.

4. W skład Komitetu wchodzi proporcjonalnie, w liczbie zapewniającej brak dominacji którejkolwiek ze stron, osoby reprezentujące organy administracji rządowej oraz ogólnopolskie stowarzyszenia i organizacje konsumenckie, pracodawców, gospodarze i naukowo-techniczne, jeżeli zakres ich działania obejmuje zadania związane z promowaniem elektromobilności lub magazynów energii.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa UDT o zgłoszonych kandydatach, na wniosek organów, stowarzyszeń i organizacji, o których mowa w ust. 4, powołuje oraz odwołuje członków Komitetu.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje członka Komitetu również w przypadku:

- 1) utraty zdolności do pełnienia obowiązków na skutek długotrwałej choroby, trwającej co najmniej 6 miesięcy;
- 2) niewypełniania lub nienależytego wypełniania obowiązków;
- 3) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe, utraty pełnej zdolności do czynności prawnych lub ukarania dyscyplinarnie;
- 4) zaprzestania dawania rękojmi prawidłowego wykonywania zadań członka Komitetu.

7. Ustanie członkostwa w Komitecie następuje również z powodu rezygnacji albo śmierci.

8. W przypadku:

- 1) odwołania, rezygnacji albo śmierci członka komitetu w trakcie kadencji, lub

- 2) gdy liczba powołanych członków Komitetu jest mniejsza niż 10
- przed upływem kadencji Komitetu, z uwzględnieniem ust. 4, minister właściwy do spraw gospodarki może powołać w jego skład nowego członka, na okres do końca kadencji Komitetu.

9. Organizację i tryb pracy Komitetu określa regulamin nadany przez Prezesa UDT w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki.

10. Obsługę administracyjno-organizacyjną Komitetu zapewnia Urząd Dozoru Technicznego.

Art. 62u. 1. W przypadku:

- 1) odmowy wydania certyfikatu,
 - 2) cofnięcia certyfikatu,
 - 3) odmowy przedłużenia ważności certyfikatu,
 - 4) odmowy udzielenia akredytacji,
 - 5) cofnięcia akredytacji
- przysługuje odwołanie.

2. Odwołanie wnosi się do Komitetu, za pośrednictwem Prezesa UDT, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o odmowie wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowie przedłużenia ważności certyfikatu, odmowie udzielenia akredytacji lub cofnięcia akredytacji.

3. Komitet rozpatruje odwołania w składzie co najmniej trzyosobowym, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia wniesienia odwołania.

4. Nadanie odwołania w polskiej placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 366, 820 i 1456), w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, złożenie go w polskim urzędzie konsularnym albo wysłanie na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 3 i 507), jest równoznaczne z wniesieniem go do Komitetu.

Art. 62w. 1. Po rozpatrzeniu odwołania, o którym mowa w art. 62u ust. 1, Komitet:

- 1) stwierdza zasadność odwołania i przekazuje sprawę Prezesowi UDT do ponownego rozpoznania albo
- 2) oddala odwołanie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, osobie lub podmiotowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego, którą wnosi się za pośrednictwem Komitetu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o oddaleniu odwołania. W postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu do sądu decyzji.

3. W przypadku gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy Prezes UDT podtrzyma:

- 1) odmowę wydania certyfikatu,
- 2) cofnięcie certyfikatu,
- 3) odmowę przedłużenia ważności certyfikatu,
- 4) odmowę udzielenia akredytacji,
- 5) cofnięcie akredytacji

- osobie lub podmiotowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego, którą wnosi się za pośrednictwem Prezesa UDT, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o oddaleniu odwołania, z tym że w postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu do sądu decyzji.

Art. 62y. 1. Opłaty pobiera się za:

- 1) przeprowadzenie egzaminu – w wysokości, obowiązującej w dniu ogłoszenia terminu egzaminu w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, nie niższej niż 5% i nie wyższej niż 20% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- 2) wydanie certyfikatu – w wysokości, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o wydanie certyfikatu, nie wyższej niż 5% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1;
- 3) przedłużenie ważności certyfikatu – w wysokości, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu, nie niższej niż 5% i nie wyższej niż 10% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1;
- 4) wydanie wtórnika certyfikatu – w wysokości 50 zł za każdy wydany wtórnik;

- 5) zmianę danych certyfikatu – w wysokości 50 zł za każdy wydany certyfikat ze zmienionymi danymi;
- 6) udzielanie akredytacji – w wysokości, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o udzielenie akredytacji, wynoszącej 150% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 i 6, a także sposób ich wnoszenia, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia pokrycia kosztów przeprowadzania egzaminów i kosztów wydawania certyfikatów oraz dokumentów potwierdzających udzielanie akredytacji.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 i 6, nie podlegają zwrotowi w przypadku odmowy:

- 1) wydania certyfikatu;
- 2) przedłużenia ważności certyfikatu;
- 3) udzielenia akredytacji.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód UDT.

Art. 62z.1. Prezes UDT prowadzi w systemie teleinformatycznym rejestry:

- 1) certyfikowanych instalatorów, wydanych certyfikatów i ich wtórników;
- 2) akredytowanych organizatorów szkoleń.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, obejmuje następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko instalatora;
- 2) datę i miejsce urodzenia instalatora;
- 3) numer PESEL – o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość instalatora;
- 4) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji;
- 5) numer zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia;
- 6) numer protokołu z przeprowadzonego egzaminu;
- 7) numer, datę i miejsce wydania certyfikatu lub jego wtórnika;
- 8) datę ważności i zakres certyfikatu;
- 9) miejsce pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora;
- 10) datę cofnięcia certyfikatu.

3. Dane, o których mowa w ust. 2:

- 1) pkt 1, 7 i 8 – są jawne;
- 2) pkt 9 – są jawne w przypadku złożenia przez zainteresowanego oświadczenia o wyrażeniu zgody na ich ujawnienie, o których mowa w art. 62c ust. 2 pkt 2.

4. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wpisuje się osoby, o których mowa w art. 62j ust. 1.

5. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, obejmuje dane, o których mowa w art. 62o ust. 2, oraz datę ważności i zakres akredytacji.

6. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest jawny.

7. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wpisuje się podmioty, o których mowa w art. 62s ust. 1.

8. Prezes UDT usuwa z rejestru, o którym mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1, dane dotyczące instalatora, po upływie 5 lat od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia certyfikatu;
- 2) pkt 2, dane organizatora szkoleń, po upływie 3 miesięcy od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia akredytacji.

9. Prezes UDT przechowuje przez okres 5 lat dokumentację dotyczącą postępowania w sprawie wydania certyfikatów lub ich wtórników oraz udzielenia akredytacji.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, 1881 i 1940 oraz z 2025 r. poz. 1535) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 do tytułu ustawy w pkt 7 w kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniającej dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylającej dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (Dz. Urz. UE. L 2023/2413 z 31.10.2023 r., str. 1).”;

- 2) w art. 73 dodaje się ust. 5 – 7 w brzmieniu:

„5. Jeżeli wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, nie spełnia wymogów formalnych określonych w ustawie, organ właściwy do wydania decyzji w terminie 30 dni od dnia otrzymania

wniosku wzywa podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia do usunięcia braków.

6. W przypadku braku wezwania w terminie, o którym mowa w ust. 5, przyjmuje się, że wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii spełnia wymogi formalne.

7. Organ właściwy do wydania decyzji na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia wydaje zaświadczenie potwierdzające spełnianie przez wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla instalacji odnawialnego źródła energii wymogów formalnych w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz. U. z 2025 r. poz. 1419 i 1847) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (Dz. Urz. UE. L 2023/2413 z 31.10.2023 r., str. 1).”.

Art. 8. W ustawie z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią (Dz. U. z 2020 r. poz. 378) odnośnik nr 1 do tytułu otrzymuje brzmienie:

„¹⁾Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią (Dz. Urz. UE L 153 z 18.06.2010, str. 1);
- 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (Dz. Urz. UE. L 2023/2413 z 31.10.2023 r., str. 1).”.

Art. 9. W ustawie z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków (Dz. U. z 2024 r. poz. 101) w odnośniku nr 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz. Urz. UE L 153 z 18.06.2010, str. 13, Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 75 oraz Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 1);
- 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, z późn. zm.);
- 3) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (Dz. Urz. UE. L 2023/2413 z 31.10.2023 r., str. 1).”.

Art. 10. W ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 711) odnośnik nr 1 do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz. Urz. UE L 315 z 14.11.2012, str. 1, z późn. zm.)
- 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (Dz. Urz. UE. L 2023/2413 z 31.10.2023 r., str. 1).”.

Art. 11. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960 i 1535 oraz z 2026 r. poz. 445):

- 1) w odnośniku nr 1 do tytułu ustawy w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (Dz. Urz. UE. L 2023/2413 z 31.10.2023 r., str. 1).”;

2) w art. 407 dodaje się ust. 7 – 9 w brzmieniu:

„7. Jeżeli wniosek o wydanie pozwolenia wodnoprawnego dla instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, nie spełnia wymogów formalnych określonych w ustawie, organ właściwy w sprawach pozwoleń wodnoprawnych w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku wzywa wnioskodawcę do usunięcia braków.

8. W przypadku braku wezwania w terminie, o którym mowa w ust. 7, przyjmuje się, że wniosek o wydanie pozwolenia wodnoprawnego dla instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii spełnia wymogi formalne.

9. Organ właściwy w sprawach pozwoleń wodnoprawnych na wniosek wydaje zaświadczenie potwierdzające spełnianie wymogów formalnych przez wniosek o wydanie pozwolenia wodnoprawnego dla instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1289, 1853 i 1881) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 1 do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych (Dz. Urz. UE L 307 z 28.10.2014, str. 1);
- 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1161 z dnia 20 czerwca 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2009/33/WE w sprawie promowania ekologicznie czystych i energooszczędnych pojazdów transportu drogowego (Dz. Urz. UE L 188 z 12.07.2019, str. 116);
- 3) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającą dyrektywę 2012/27/UE (Dz. Urz. UE L 158 z 14.06.2019, str. 125);

- 4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/844 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej (Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 75);
 - 5) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylającą dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (Dz. Urz. UE. L 2023/2413 z 31.10.2023 r., str. 1).”;
- 2) w art. 2 po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) pojazd elektryczny wykorzystujący energię słoneczną – pojazd samochodowy w rozumieniu art. 2 pkt 33 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, wyposażony w mechanizm napędowy zawierający wyłącznie nieperyferyjne urządzenie elektryczne jako przetwornik energii, z elektrycznym ładowalnym układem magazynowania energii, który można ładować z zewnętrznego źródła energii elektrycznej oraz posiadający zintegrowane z konstrukcją pojazdu panele fotowoltaiczne, służące do wytwarzania energii elektrycznej wykorzystywanej do zasilania układu napędowego lub ładowania układu magazynowania energii;”.

Art. 13. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. 2025 poz. 1480, 1795 i 1826 oraz z 2026 r. poz. 507) w art. 48 w ust. 11 w pkt 16 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów art. 33 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2026 r. poz. 68).”.

Art. 14. W ustawie z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 602) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
 - a) po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:

„18a) operator rejestru gwarancji pochodzenia – operator rejestru gwarancji pochodzenia w rozumieniu art. 2 pkt 22b ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;”.
 - b) po pkt 33 dodaje się pkt 33a w brzmieniu:

„33a) rejestr gwarancji pochodzenia – rejestr gwarancji pochodzenia w rozumieniu art. 2 pkt 29aa ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;”;

2) w art. 77 w ust. 5 uchyla się wyrazy „i 9”;

3) w art. 81 uchyla się ust. 2 i 3;

4) w art. 82:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Gwarancję pochodzenia wydaje się na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, zwany dalej „wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia”, złożony za pośrednictwem rejestru gwarancji pochodzenia.

2. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia przedsiębiorstwo energetyczne składa do dnia 30 marca danego roku, w zakresie energii elektrycznej wytworzonej w poprzednim roku kalendarzowym.”,

b) uchyla się ust. 4,

c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Weryfikacji danych, o których mowa w ust. 3:

1) pkt 1 i 2 – dokonuje operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego;

2) pkt 3 – 6 – dokonuje jednostka akredytowana, o której mowa w art. 77 ust. 4.

6. W terminie 15 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub jednostka akredytowana, o której mowa w art. 77 ust. 4, przekazuje informację o wyniku weryfikacji za pośrednictwem rejestru gwarancji pochodzenia, operatorowi rejestru gwarancji pochodzenia, wraz z potwierdzeniem ilości wytworzonej energii elektrycznej w jednostce kogeneracji i wprowadzonej do sieci.”;

5) w art. 83:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia, który nie zawiera wszystkich danych, o których mowa w art. 82 ust. 3, lub zawiera błędy, pozostawia się bez rozpoznania, o czym informuje się podmiot składający ten wniosek w terminie 15 dni od dnia złożenia tego wniosku.”,

- b) w ust. 2 wyrazy „Prezes URE wydaje gwarancję pochodzenia w terminie 60 dni od dnia otrzymania sprawozdania,” zastępuje się wyrazami „Operator rejestru gwarancji pochodzenia wydaje gwarancję pochodzenia niezwłocznie po otrzymaniu informacji, o której mowa w art. 82 ust. 6,”
 - c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 3, gwarancja pochodzenia wygasa i zostaje oznaczona jako wygaszona.”
 - d) uchyla się ust. 5 i 6,
 - e) uchyla się ust. 8,
 - f) ust. 9 otrzymują brzmienie:

„9. Gwarancja pochodzenia podlega rozdzieleniu w całości na gwarancje pochodzenia w ilości równej ilości MWh wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji i wskazanej w tej gwarancji pochodzenia.”
 - g) uchyla się ust. 10 i 13,
 - h) ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Do uznanych gwarancji pochodzenia, które nie były rozdzielane na gwarancje pochodzenia w sposób, o którym mowa w ust. 9, przepisy ust. 11 i 12 oraz przepis art. 122 ust. 10 i 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii stosuje się odpowiednio.”
- 6) w art. 84:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Operator rejestru gwarancji pochodzenia uznaje gwarancję pochodzenia wydaną w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, na wniosek podmiotu posiadającego tę gwarancję.”
 - b) uchyla się ust. 2 i 3;
- 7) uchyla się art. 85 i 86;
- 8) po art. 86 dodaje się art. 86a w brzmieniu:
- „Art. 86a. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do gwarancji pochodzenia energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji stosuje się art. 120 ust. 2 i 3, art. 122 ust. 5, 10 i 13, art. 123 ust. 1a - 5, art. 124, 124a, 125 ust. 4 - 10 i art. 125^[1]

- 125^[3] oraz stosuje się odpowiednio art. 121 ust. 2 część wspólna ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 11 września 2019 r. prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 do tytułu ustawy w pkt 1 w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się literę f w brzmieniu:

„f) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (Dz. Urz. UE. L z 31.10.2023 r., str. 1);”;

2) w art. 83 w ust. 4 po wyrazach „której mowa w art. 214 ust. 1 pkt 5” dodaje się wyrazy „, lub w przypadku zamówień dotyczących umów, o których mowa w art. 434 ust. 3.”;

3) w art. 101:

a) w ust. 1 w pkt 2 w lit. a po wyrazach „europejskie,” dodaje się wyrazy „z uwzględnieniem ust. 3a,”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku urządzeń służących do wytwarzania energii z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2026 r. poz. 68) normy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, uwzględnia się w następującej kolejności:

1) Polskie Normy przenoszące normy zharmonizowane do których odniesienia opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, celem uzupełnienia prawa Unii Europejskiej, w tym w szczególności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiającego ramy etykietowania energetycznego i uchylającego dyrektywę 2010/30/UE (Dz. Urz. UE L 2017/1369 z 28.7.2017) oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (Dz. Urz. UE L 2009/125 z 31.10.2009)WE,

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 620, 769, 794, 1165, 1173 i 1235 oraz z 2026 poz. 252.

- 2) Polskie Normy przenoszące inne normy zharmonizowane — w zakresie nieuregulowanym normami, o których mowa w pkt 1, lub w przypadku gdy normy te nie mogą być zastosowane,
- 3) Polskie Normy przenoszące normy europejskie — w zakresie nieuregulowanym normami, o których mowa w pkt 1–2, lub w przypadku gdy normy te nie mogą być zastosowane.”;
- 4) w art. 156 w ust. 2 po wyrazach „12-18” dodaje się wyrazy „, , przy czym, w przypadku zamówień dotyczących umów, o których mowa w art. 434 ust. 3 informacje, o których mowa w art. 134 ust. 2 pkt 4 i 5 mogą ulegać zmianie w toku negocjacji ofert, o ile zamawiający przewidział to w ogłoszeniu o zamówieniu lub w dokumentach zamówienia.”;
- 5) w art. 167 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku zamówień dotyczących umów, o których mowa w art. 434 ust. 3, zamawiający może zawrzeć treści SWZ również informacje o warunkach udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia, które nie były zawarte w opisie potrzeb i wymagań, w szczególności w zakresie obowiązku posiadania koncesji na prowadzenie działalności, o której mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 43), o ile możliwość taką przewidział w ogłoszeniu o zamówieniu lub dokumentach zamówienia.”;
- 6) w art. 364 w ust. 1 w pkt 1 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2023 r. poz. 1436, 1597, 1681 i 1762 oraz z 2024 r. poz. 834)”;
- 7) w art. 434 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zamawiający może zawrzeć na okres dłuższy niż 4 lata umowę:

 - 1) o której mowa w art. 5 ust. 2d ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, lub
 - 2) stanowiącą instrument finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722, z późn. zm.⁷⁾), która będzie wykonywana wyłącznie przez rozliczenie pieniężne z wytwórcą w rozumieniu art. 2 pkt 39 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub z przedsiębiorstwem energetycznym w rozumieniu art. 3 pkt 12

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1863, z 2025 r. poz. 146, 820, 923, 1014, 1069, 1216 i 1556 oraz z 2026 r. poz. 176, 340 i 484.

ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, zajmującym się obrotem energią elektryczną – której przedmiotem jest energia elektryczna.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz. U. z 2026 r. poz. 52) po art. 23 dodaje się art. 23a i 23b w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. Kto nie przestrzega warunku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości, w przypadku:

- 1) biogazowni wpisanej do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 23 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, zwanego dalej „rejestrem”, wynosi 0,025 złotego za każdy m³ rocznej wydajności tej biogazowni na dzień stwierdzenia naruszenia, w której jest wytwarzany biogaz rolniczy, w odniesieniu do każdego kwartału roku w którym doszło do naruszenia, a w przypadku gdy wytwórca nie posiada biogazowni, w której wytwarzany jest biogaz rolniczy, 100 złotych za każdy 1 kW łącznej mocy biogazowni wpisanej do rejestru na dzień stwierdzenia naruszenia, w której jest wytwarzana energia elektryczna z biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego, w odniesieniu do każdego kwartału roku w którym doszło do naruszenia;
- 2) mikroinstalacji biogazu rolniczego, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, wynosi 0,025 złotego za każdy m³ rocznej wydajności tej mikroinstalacji biogazu rolniczego na dzień stwierdzenia naruszenia, w której jest wytwarzany biogaz rolniczy, w odniesieniu do każdego kwartału roku, w którym doszło do naruszenia;
- 3) mikroinstalacji biogazu rolniczego, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, w której jest wytwarzana energia elektryczna z biogazu rolniczego wynosi 100 złotych za każdy 1 kW łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej mikroinstalacji na dzień stwierdzenia naruszenia w odniesieniu do każdego kwartału roku, w którym doszło do naruszenia.

2. Karę, o której mowa w ust. 1, wymierza Dyrektor Generalny KOWR, w drodze decyzji.

3. Do postępowania przed Dyrektorem Generalnym KOWR stosuje się przepisy ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego. Organem wyższego stopnia w

stosunku do Dyrektora Generalnego KOWR jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

4. Dyrektor Generalny KOWR, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu sprawozdanie zawierające informacje o liczbie i wysokości wymierzonych kar pieniężnych za rok poprzedni.

5. Dyrektor Generalny KOWR może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli zakres naruszeń jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

6. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, uiszcza się na rachunek bankowy wskazany w decyzji o wymierzeniu kary w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Dyrektora Generalnego KOWR o wymierzeniu kary pieniężnej stała się prawomocna.

7. Wpływy z tytułu kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek właściwego urzędu skarbowego.

8. Kara pieniężna, o której mowa w ust.1, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 23b. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 23a ust. 2, po raz pierwszy wytwórcy objętego tą decyzją nie pociąga się do odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 3 pkt 6 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 17 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1762, z 2024 r. poz. 859 i 1847 oraz z 2025 r. poz. 303, 759 i 1535) w art. 1:

1) w pkt 69:

a) w dodawanym art. 70g dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytwarzających tę energię w instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania wyłącznie energii elektrycznej, wykorzystującej biomasę leśną, z wyjątkiem energii elektrycznej wytworzonej:

- 1) z zastosowaniem technologii wychwytywania i składowania CO₂ w instalacji zgodnej z wymogami zawartymi w art. 129 ust. 4, lub
- 2) w regionie, który wskazano w terytorialnym planie sprawiedliwej transformacji zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1056 ze względu na zależność tego regionu od stałych paliw kopalnych w instalacji zgodnej z wymogami zawartymi w art. 129 ust. 4.”,

b) w dodawanym art. 70h w ust. 3 w pkt 6 w treści oświadczenia w pkt 1 lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania wyłącznie energii elektrycznej – biomasa leśna, z wyjątkiem energii elektrycznej wytwarzanej:

- z zastosowaniem technologii wychwytywania i składowania CO₂ w instalacji zgodnej wymogami zawartymi w art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, lub
- w regionie, który wskazano w terytorialnym planie sprawiedliwej transformacji zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1056 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiającego Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji ze względu na zależność tego regionu od stałych paliw kopalnych w instalacji zgodnej z wymogami zawartymi w art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;”;

2) w pkt 82:

a) w dodawanym art. 83d w ust. 3 w pkt 1 w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:

„h) w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania wyłącznie energii elektrycznej - biomasy leśnej, z wyjątkiem energii elektrycznej wytworzonej:

- z zastosowaniem technologii wychwytywania i składowania CO₂ w instalacji zgodnej z wymogami określonymi w art. 129 ust. 4, lub
- w regionie, który wskazano w terytorialnym planie sprawiedliwej transformacji zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1056 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiającego Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji ze względu na zależność tego regionu od stałych paliw kopalnych w instalacji zgodnej z wymogami zawartymi w art. 129 ust. 4;”;

b) w dodawanym art. 83h w ust. 3 pkt 7 w treści oświadczenia w pkt 1 lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:

„h) w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania wyłącznie energii elektrycznej - biomasa leśna, z wyjątkiem energii elektrycznej wytwarzanej:

- z zastosowaniem technologii wychwytywania i składowania CO₂ w instalacji zgodnej z wymogami określonymi w art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, lub
- w regionie, który wskazano w terytorialnym planie sprawiedliwej transformacji zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1056 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiającego Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji ze względu na zależność tego regionu od stałych paliw kopalnych w instalacji zgodnej z wymogami zawartymi w art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;”.

Art. 18. Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa przekazuje informacje, o których mowa w art. 28 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, o zdarzeniach wskazanych w tym przepisie, które miały miejsce po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do zdarzeń, o których mowa w art. 28 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, które miały miejsce przed wejściem w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 19. Do postępowań dotyczących wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, lub biometanu z biogazu rolniczego, wszczętych i niezakończonych ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis:

- 1) art. 30-31a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) art. 168 pkt 23a ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 20. 1. Do energii elektrycznej wytworzonej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 44 i art. 45 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do wniosków, o których mowa w art. 45 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 45 ust. 2 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 21. Do wytwórców, którzy przed wejściem w życie niniejszej ustawy otrzymali zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, i którzy do dnia

wejścia w życie niniejszej ustawy nie dokonali przyłączenia do sieci instalacji, stosuje się przepisy art. 70a ust. 2^[1] ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 22. Do wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, których oferty przed wejściem w życie niniejszej ustawy wygrały aukcje i którzy do dnia wejścia w życie ustawy nie dokonali przyłączenia do sieci instalacji, które były przedmiotem ofert, stosuje się przepisy art. 71 ust. 1b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 23. Do deklaracji, o których mowa w art. 70b ust. 1 i art. 71 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio art. 70b ust. 3 pkt 6 i art. 71 ust. 3 pkt 1, ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 24. 1. Do deklaracji, o których mowa w art. 70b ust. 1 i art. 71 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 oraz art. 83m ust. 1 ustawy zmienianej w art. 18 złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 135a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do wniosków, o których mowa w art. 75 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 75 ust. 4 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 25. Do wniosków, o których mowa w art. 75 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 75 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 26. Do ofert, o których mowa w art. 79 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio art. 79 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 27. Do spraw, o których mowa w art. 107a ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych przed sądem powszechnym przez operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106 ustawy zmienianej w art. 1, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 28. Przepis art. 116 ust. 2aa ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się do postępowań o wydanie warunków przyłączenia prowadzonych na podstawie wniosków o wydanie warunków

przyłączenia złożonych nie wcześniej niż 30 dni przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 29. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 125^[1] ustawy zmienianej w art. 1, tworzy rejestr gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 3 pkt 29aa ustawy zmienianej w art. 1.

2. Dotychczasowy rejestr gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 124 ustawy zmienianej w art. 1 staje się elementem rejestru, o którym mowa w ust. 1.

3. Podmiot, o którym mowa w art. 125^[1] ustawy zmienianej w art. 1, informuje ministra właściwego do spraw klimatu o utworzeniu rejestru gwarancji pochodzenia i gotowości do realizacji za jej pośrednictwem zadań, o których mowa w rozdziale 5 ustawy zmienianej w art. 1 i rozdziale 9 ustawy zmienianej w art. 15.

4. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej Monitor Polski oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej komunikat o rozpoczęciu funkcjonowania elektronicznej platformy gwarancji pochodzenia w terminie 7 dni od dnia uzyskania informacji, o której mowa w ust. 3.

Art. 30. W celu umożliwienia realizacji zadań za pośrednictwem rejestru gwarancji pochodzenia:

- 1) podmioty, o których mowa w art. 121a ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, udostępniają podmiotowi, o którym mowa w art. 125^[1] ustawy zmienianej w art. 1, po raz pierwszy dane, o których mowa w art. 121a ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 1,
- 2) podmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 72 ustawy zmienianej w art. 4, udostępnia podmiotowi, o którym mowa w art. 125^[1] ustawy zmienianej w art. 1, po raz pierwszy dane, o których mowa w art. 11zc ust. 1 i 5 ustawy zmienianej w art. 4,
- 3) podmiot, o którym mowa w art. 125^[1] ustawy zmienianej w art. 1, zapewnia podmiotom, o którym mowa w art. 125^[2] ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 oraz podmiotom, o którym mowa w art. 82 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 14 dostęp do rejestru gwarancji pochodzenia

– w terminie miesiąca, od dnia ogłoszenia komunikatu, o którym mowa w art. 29 ust. 4.

Art. 31. Podmiot, o którym mowa w art. 125^[1] ustawy zmienianej w art. 1, opracowuje i udostępnia na swojej stronie internetowej regulamin, o którym mowa w art. 125^[3] ustawy zmienianej w art. 1, terminie miesiąca od dnia ogłoszenia komunikatu, o którym mowa w art. 29 ust. 4.

Art. 32. Wnioski o uznanie gwarancji pochodzenia złożone i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie art. 1 pkt 25-35 i art. 14 są złożone skutecznie i podlegają rozpatrzeniu po dniu wejścia w życie tych przepisów na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 33. Wnioski o wydanie gwarancji pochodzenia dla energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, wodoru odnawialnego, biogazu albo biogazu rolniczego, wytworzonych przed dniem wejścia w życie art. 1 pkt 25-35 oraz wnioski o wydanie gwarancji pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji wytworzonej przed dniem wejścia w życie art. 14 rozpatruje się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 34. Operator rejestru gwarancji pochodzenia w rozumieniu art. 2 pkt 22b ustawy zmienianej w art. 1 po raz pierwszy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informacje, o których mowa w art. 131 ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 za pierwszy pełny kwartał po wejściu w życie tego przepisu.

Art. 35. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki powołuje członków nowej kadencji Komitetu, o którym mowa w art. 154 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Członkowie Komitetu, o którym mowa w art. 154 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, których kadencja rozpoczęła się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pełnią swoją funkcję do dnia powołania członków komitetu zgodnie z ust. 1.

Art. 36. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących wydania lub przedłużenia ważności dokumentu potwierdzającego posiadanie przez instalatora kwalifikacji do instalowania danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii albo zgłoszenia Prezesowi Urzędu Dozoru Technicznego zamiaru rozpoczęcia instalacji przez obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz osoby będące obywatelami innych państw, którym na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej przysługuje prawo podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo udzielenia akredytacji na wniosek organizatora szkolenia, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 37. Do postępowań w sprawie wydania pozwolenia, o którym mowa w art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1 oraz uzgodnienia, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 dotyczącego morskich farm wiatrowych, stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 38. Do postępowań w sprawie wniosku o pozwolenie na budowę, zawiadomienia o zakończeniu budowy oraz wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie instalacji odnawialnych źródeł energii stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 39. Do wniosków o wydanie warunków przyłączenia dla instalacji odnawialnych źródeł energii złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 40. Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy zamieści w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu informacje, o których mowa w art. 7ba ust. 2 ustawy zmienianej w art. 4, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 41. Operatorzy systemów dystrybucyjnych dostosowują oceny potencjału, o których mowa w art. 10d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4 zgodnie z art. 10d ust. 2 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 42. Art. 15ac-15ae ustawy zmienianej w art. 4 oraz art. 127b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się po raz pierwszy do opracowania zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, o którym mowa w art. 15ab ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4, przekazywanego do Komisji Europejskiej do dnia 1 stycznia 2028 r.

Art. 43. Operatorzy systemów dystrybucyjnych oraz operator systemu przesyłowego dostosowują plany rozwoju do wymogu określonego w art. 16 ust. 1 pkt 9 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 44. Minister właściwy do spraw gospodarki powołuje Komitet Odwoławczy, o którym mowa w art. 62t ustawy zmienianej w art. 5 w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 45. Tworzy się rejestr:

- 1) certyfikowanych instalatorów, wydanych certyfikatów i ich wtórników, o którym mowa w art. 62z pkt 1 ustawy zmienianej w art. 5;

- 2) akredytowanych organizatorów szkoleń, o którym mowa w art. 62z pkt 2 ustawy zmienianej w art. 5.

Art. 46. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla instalacji odnawialnych źródeł energii, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w:

- 1) art. 6 pkt 2 – w brzmieniu dotychczasowym;
- 2) art. 1 pkt 50 i 51 – w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 47. Do postępowań w sprawie wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego dla instalacji odnawialnych źródeł energii stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 11 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 48. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 152 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 152 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 49. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 38, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 1 lit. i oraz j, pkt 25-35 i 37, art. 4 pkt 6 i art. 14, które wchodzi w życie w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia komunikatu, o którym mowa w art. 29 ust. 4;
- 3) art. 17, który wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2026 r.

Za zgodność pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym
Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Klimatu i Środowiska
Dominik Gajewski
(- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)